

Αυτοί για σκι, ο ελληνικός λαός στην παγωνιά

ΣΕΛΙΔΑ 16

Απεργοί ΕΚΠΑ
Το δίκιο του αγώνα τούς δίνει δύναμη να συνεχίσουν

ΣΕΛΙΔΑ 9

Πρωτοβάθμια Φροντίδα Υγείας – ΕΟΠΥΥ
Στόχος η παραπέρα αφαίμαξη των εργαζόμενων

ΣΕΛΙΔΑ 10

Πλειστηριασμοί
Αρχισε το ξήλωμα του πουλόθερ

ΣΕΛΙΔΑ 8

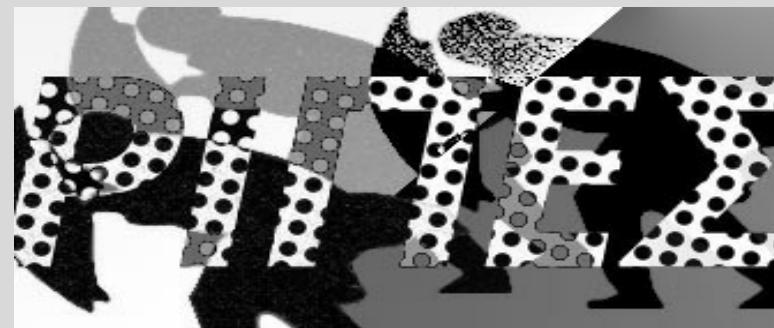

Η τρόικα πήγε για σκι...

ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

21/12: Νεπάλ: Ημέρα ανεξαρτησίας-ένωσης (1923) 21/12/1879: Γέννηση Ιωσήφ Στάλιν 21/12/1900: Ο Λένιν εκδίδει την «Ισκρα» (Γερμανία) 21/12/1992: Τραυματισμός βουλευτή ΝΔ Ελ. Παπαδημητρίου (17N) 21/12/1994: Βόμβα στη Β' ΔΟΥ Πειραιά (ΕΛΑ-1η Μάρη) 21/12/2008: Εμπρηστικές επιθέσεις στο κτίριο οικονομικής υπηρεσίας αστυνομίας, δύο τράπτεζες και αντιπροσωπεία πολυτελών αυτοκινήτων 22/12: Μεξικό: Ημέρα πένθους (1815), Ναμίμπια: Ημέρα γιδας 22/12/1915: Γέννηση Νίκου Μπελογιάννη 22/12/1927: Γενική απεργία δημοσίων υπαλλήλων που επιμένουν στην καταβολή 13ου μισθού 22/12/1942: Ο φροτήτης Δημήτρης Κωνσταντίνης πρότος νεκρός διαδηλωτής στην κατεχόμενη Αθήνα 22/12/1968: Βόμβες (ΔΕ) σε γραφεία ΣΕΒ, χωροφυλακή Μακρυγιάννη και κρατικό αυτοκίνητο 22/12/1987: 2.000 ΜΑΤατζήδες υπό τον Αρκουδέα ιστοπεδώνουν εγκαταστάσεις ραδιοπομπού δήμου Θεσσαλονίκης (με μπουλντόζα) παρά τη συγκέντρωση 50.000 Θεσσαλονικέων, δεκαπέντε τραυματίες 22/12/2005: Βόμβα έξω από το υπουργείο Ανάπτυξης 23/12: Αγύπτιος: Ημέρα νίκης 23/12/1943: Θάνατος Δημήτρη Γληνού 23/12/1947: Πρότη «Προσωρινή Δημοκρατική Κυβέρνηση» ΔΣΕ 23/12/1955: Σύλληψη δεκαεννιά στελεχών ΚΚΕ 23/12/1960: Επιδρομή εκατό ΕΚΟΦιτών στα γραφεία «Μακεδονίας» (Θεσσαλονίκη), καταστροφή εγκαταστάσεων και κακοποίηση εργαζόμενων 23/12/1975: Εκτέλεση Richard Wells (17N) 24/12: Ημέρα αποχής από κατανάλωση, Λιβύη: Ημέρα ανεξαρτησίας (1951), Λάσιος: Ημέρα ανεξαρτησίας (1954) 24/12/1976: Βόμβα Εθνικής Σοσιαλιστικής Οργάνωσης Πανελλήνων σε γραφεία ΚΚΕ 24/12/1980: Βόμβα στο μπαρ «Βοργ'ς» που συχνάζουν Αμερικανοί και τέσσερις βόμβες σε αυτοκίνητα Αμερικανών 25/12/1893: Γέννηση Μάρι Τσε Τουνγκ 25/12/1934: Εκρηκτικός μηχανισμός στο υπουργείο Στρατιωτικών με στόχο τον Γ. Κονδύλη 25/12/1952: Σύλληψη Νίκου Πλουμπίδη 25/12/1989: Αφαίρεση πυρομοχικών από στρατόπεδο Συκουρίου Λάρισας (17N) 25/12/1989: Εκτέλεση Νικολάι και Ελένα Τσαουσέσκου 25/12/2008: Μπαράζ εμπρηστικών επιθέσεων ξημερώματα Χριστουγέννων στο λεκανοπέδιο 26/12/1970: Αφήνονται ελεύθεροι 305 εκτοπισμένοι της δικτατορίας 26/12/1997: Θάνατος Κ. Καστοριάδη 27/12: Ινδονησία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1949), Ναμίμπια, Ν. Αφρική: Ημέρα οικογένειας 27/12/1911: 300.000 εργάτες βασικούργιας άνεργοι μετά από απόφαση εργοδοτών για κλείσιμο εργοστασίων (Αγγλία) 27/12/1929: Αυξάνονται τα συντάξιμα έτη δημοσίων υπαλλήλων από 25 σε 30 27/12/1947: Εκτός νόμου το ΚΚΕ, διάλυση ΕΑΜ, ενεργοποίηση ΑΝ.509 27/12/1948: Σύλλαμβάνονται 4.500 κομμουνιστές, 2.500 μεταφέρονται στη Μακρόνησο την ίδια νύχτα 27/12/1981: Οι «Έρυθρες Ταξιαρχίες» απαγόργουν τον στρατηγό του ΝΑΤΟ Τζειμς Ντόζερ.

● Να ρωτήσω κάτι ●●● Γιατί δεν είχαμε τον γνωστό δόρυθο μετά την επίδεση στα γραφεία της εισπρακτικής εταιρίας των υιών Σιούφα; ●●● Ξέρετε, τα γνωστά: «κουκουλοφόροι», «έδεσαν σε κίνδυνο τη ζωή απλών ανθρώπων», «αναίτια επίδεση», «αντικοινωνική συμπεριφορά» κτλ. ●●● Ας παραφράσουμε λίγο τον Μηρεχτ ●●● Τι είναι το σπάσιμο των γραφείων μιας εισπρακτικής εταιρίας-πιράνχας; ●●● «Ευχαριστώ τον Υπουργό Υγείας για τις προσπάθειές του», είπε ο Βενιζέλος από το βήμα διεμνούς συνέδριου ●●● Πασόκοι για να φρίξουν δεν υπάρχουν πλέον ●●● Την έχουν κάνει γι' άλλες πολιτείες ●●● Οσοι παρέμειναν είναι στο κόλπο ●●● «Οι βουλευτές της ΔΗΜΑΡ Μαρία Ρεπούση, Γρηγόρης Ψαριανός, Γιώργος Κυρίτσης, Βασίλης Οικονόμου, κατέθεσαν την αριθμ.4789/11-12-13, ερώτηση με δέμα "Αντιμετώπιση του φαινομένου του εδιμού των παιδιών και των εφήβων στο Διαδίκτυο, καθώς και του φαινομένου της διαδικτυακής αποπλά-

νησής τους"» ●●● Για τον εδιμό τον πολιτικό τσαρλατανισμό, τον οπορτουνισμό και τον αμφαλισμό δεν πρόκειται να καταδέσουν ερώτηση, φυσικά ●●● Διότι διέπρεπε ταυτόχρονα να αυτοκαταργηθούν ●●● Για δες τι μαθαίνει κανείς: ο Γ. Αναγνωστόπουλος που αντικατέστησε τον Π. Σιούφα στα γαλάζια κοινοβουλευτικά έδρανα είναι άσος στο μπιλιάρδο ●●● Κάποια στιγμή πήρε την τρίτη δέση σ' ένα ευρωπαϊκό τουρνουά, πήρε μόρια (είναι ολυμπιακό άδημα το μπιλιάρδο;) και μ' αυτά μηρή στη Νομική! ●●● Ο Μπεγλίτης, ο άλλοτε κολλητός του Γιωρ-

γάκη, έτοιμος για τη ΔΗΜΑΡ ●●● Πάντα μουλωχτός ●●● Ο Περιοσός εκπροσωπήθηκε στο συνέδριο της ΔΗΜΑΡ ●●● Προφανώς, άλλο ΔΗΜΑΡ, άλλο ΣΥΡΙΖΑ ●●● Ο καθείς και η ειδικότητά του ●●● Κι ο Ψωριανός στη μόνη ειδικότητα που κατέχει ●●● «Να κάνουμε μαλακίες, αλλά να μην κάνουμε ξανά τις ίδιες, να κάνουμε καινούργιες» ●●● Ενα μισάωρο κράτησε η συνάντηση Τσίπρα-Ρεν ●●● Βγάλε τα προκαταρκτικά και το στήσιμο για φωτογράφιση, πότε πρόλαβαν να συζητήσουν επί της ουσίας; ●●● Ισαίασα για το ευρωγκλάμουρ ήταν

η φάση ●●● Πω, πω, τον τσάκισε τον φιρερίσκο των νεοναζί ο Ανδριμος ●●● Του καταλόγισε «πολλή επιπολαιότητα και αφέλεια» ●●● Με τους ναζί της δεκαετίας του '30 παρομοίασε ο Ρότζερ Γουότερς τους σιωνιστές του Ισραήλ ●●● Κι έβγαλαν φλύκταινες τα ανά τον κόσμο φερέφωνα του σιωνισμού ●●● Γεια στο στόμα σου, Ρότζερς ●●● Οχι σαν κάτι δικά μας καλλιτεχνίδια, που πηγαίνουν στο Ισραήλ για να κάνουν αρπαχτές ●●● Να ηγηθεί ο Σημήτης της ανασυγκρότησης της Κεντροαριστεράς, προτένει ο (μη αρμόδιος) Αθραμόπουλος ●●● Ξεχειλίζει η αγάπη του για τον Μπένι ●●● «Τράβηγμα του χαλιού για πολλούς» δειχνεί ενδεχόμενη συνεργασία με τον ΣΥΡΙΖΑ Λυκούδης ●●● Καλά, αυτός δεν ήταν που απευδύνων στους ΣΥΡΙΖΑίους με άρδη υπό τον εύγλωτο τίτλο «Θα προκάνουμε σύντροφοι!»; ●●● Καινούργιο δάνειο και καινούργιο Μνημόνιο προεξοφλεί ο εκπρόσωπος του SPD ●●● Ο κόσμος το 'χει τούμπαν κι ο Σαμαράς με τον Μπένι κρυφό καμάρι ●

◆ «Το αίτημα να υπολογιστούν και οι μικρές βιομηχανίες στη μείωση φόρου δεν είναι λογικό. Εξαιρούμε τις μεγάλες βιομηχανίες ή τα μεγάλα ξενοδοχεία, που είναι έντασης χώρου και θα ήταν άδικο να τηλερώσουν όλο το φόρο. Γι' αυτό έχουμε τη μείωση κατά το ήμισυ. Αρα, δεν μπορεί αυτό να εφαρμοστεί και σε βιομηχανίες που δεν είναι έντασης χώρου». Μπορεί να τον πεις κυνικό τον Στουρνάρα (το απόστασμα είναι από απάντηση που έδωσε στη Βουλή σε προτάσεις κυβερνητικών βουλευτών για το χοράτσι), που διέπρεπε να τον πεις κατά το ήμισυ του κοινοβούλου, όμως οι έμπειροι δημοσιογράφοι της Εσπερίδας λένε αυτό που τους ψιθυρίζουν οι άνθρωποι των «αγορών», δηλαδή οι καπιταλιστές.

◆ «Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν είναι πλέον το σκιάχτρο που ήταν για τις αγορές την εποχή που οι δηλώσεις του κ. Τσίπρα ήταν εξαιρετικά βίαιες», δηλώνει ο γάλλος δημοσιογράφος Ζαν Κατρεμέρ (αυτός που πήρε τη συνέντευξη του Στουρνάρα για τη Liberation και τον

έκανε ρόμπα, όταν δοκίμασε να διαψεύσει κάποια «χοντρά» σημεία). «Αν τελικά η ανανέωση του ελληνικού πολιτικού συστήματος περνά από τον ΣΥΡΙΖΑ, ας δούμε τον ΣΥΡΙΖΑ στην εξουσία», καταλήγει ο δημοσιογράφος. Μπορεί κάποιες τέτοιες δηλώσεις να προκαλούν αναφυλαξία στον Σίμο και την Αννα-Μισέλ, όμως οι έμπειροι δημοσιογράφοι της Εσπερίδας λένε αυτό που τους ψιθυρίζουν οι άνθρωποι των «αγορών», δηλαδή οι καπιταλιστές.

◆ «Τις πρώτες θέσεις (των ευρωψηφικούς δημοσιογράφους Ζαν Κατρεμέρ (αυτός που πήρε τη συνέντευξη του Στουρνάρα για τη Liberation και τον

ο εκπρόσωπος Τύπου του κόμματος Μιχάλης Τρεμόπουλος, η Ελεάννα Ιωαννίδου (δικηγόρος εκ Θεσσαλονίκης), η Κωνσταντίνα Κοσμιδου (μέλος του Πανελλαδικού Συμβουλίου) και ο Βαγγέλης Πιστίας από το Ένα Καράβι για τη Γάζα» («Τα Νέα», 14.12.2013). Χωρίς σχόλια...

◆ Δεν έχουν λεπτά για τις εκδηλώσεις τους και βάζουν ρεφενέ για τη διοργάνωση, ισχυρίζονται οι «58». Δεν νομίζετε ότι παραπάνε το δούλεμα; Σας στηρίζουν τα κορυφαία μιντιακά συγκροτήματα και πίσω απ' αυτά ο ανθρός του ελληνικού καπιταλισμού και θέλετε να μας πείσετε ότι με μεγάλη δυσκολία οργανώνετε τις εκδη-

λώσεις σας!

◆ Οι αγωνιώδεις εκκλήσεις «μην ανάβετε τζάκια και σόμπτες» είναι από πρώτη όπωφη γελοίες. Αν το καλοσκεφτείς, όμως, εξοργίζεσαι. Αυτοί που ανάγκασαν τον κόσμο να μη βάζει πετρέλαιο, βγαίνουν τώρα και του λένε να μη χρησιμοποιεί έναν από τους τρόπους που βρήκε για να ζεσταίνεται. Στην ανοικο-

η πάπαρα της εβδομάδας

Ο Μαρξ στον καιρό του έλεγε πως «οι προλετάριοι δεν έχουν να χάσουν τίποτα εκτός από τις αλυσίδες τους». Αναλογικά, οι κεντροαριστεροί δεν έχουν να χάσουν τίποτα, εκτός από μικροεγαιομούς, προσωπικές ανασφάλειες και καχυποψίες.

Γιάννης Μανιάτης

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Και τελικά είναι όλα θέμα δημοσιονομικού κόστους. Εάν θέλετε προτάσεις, θα φέρνετε και ισοδύναμα. Αυτό είν

Σουρεαλισμός ή γελοιότητα;

Πολλοί σχολίασαν πως ήταν σουρεαλιστικό το φινάλε της σύναξης του ΚΕΑ (Κόμμα Ευρωπαϊκής Αριστεράς), με τους συνέδρους να τραγουδούν το «Παντιέρα Ρόσα» και να σηκώνουν τις γροθιές όταν ακούγεται ο τελευταίος στίχος: «Ζήτω ο κομμουνισμός και η ελευθερία». Εμείς το βρήκαμε απλώς γελοίο και δεν χρειάζεται να εξηγήσουμε γιατί.

Αυτού του ειδίους η γελοιότητα δεν είναι η μοναδική, ούτε αφορά μόνο το ΚΕΑ. Επί δεκαετίες η σοσιαλιστική Διεθνής, η παράταξη του σοσιαλμπεριαλισμού και του σοσιαλφασισμού, έκλεινε τα συνέδριά της με τη «Διεθνή», κουβαλώντας μια παράδοση από τα χρόνια που η Β' Διεθνής εκπροσωπούσε το επαναστατικό προλεταριάτο (19ος αιώνας). Νομίζουμε πως ήταν ο Γιωργάκης Παπανδρέου που σταμάτησε αυτή την παράδοση, όταν εκλέχτηκε πρόεδρος της ΣΔ. Άλλα και ο Περισσός, που χαρακτήρισε «πολιτική απάτη» το φινάλε της μάζωξης του ΚΕΑ με το «Παντιέρα Ρόσα», καλύτερα να κοιταχτεί στον καθρέφτη. Θα δει τότε την πολιτική απάτη σε όλο το αποκρουστικό της μεγαλείο. Τι σχέση έχει με τις επαναστατικές παραδόσεις, με το σφυροδρέπανο και τη «Διεθνή» το κόμμα που έχει διακηρύξει ότι «τη σοσιαλιστική επανάσταση δε θα σπάσει ούτε ένα τζάψι» και κάθε φορά που το σύστημα χρειάζεται τις υπηρεσίες του, ακόμη και σε επίπεδο καταστολής, σπεύδει να τις προσφέρει;

Πιο στενή η συνεργασία με τους εγκληματίες σιωνιστές

Στη Λαρίδα της Γάζας ο λαός, πέρα από την πείνα, έχει ν' αντιμετωπίσει και τον κίνδυνο επιδημιών από τα σκουπίδια και τα αστικά λύματα, που πλημμυρίζουν τους δρόμους γιατί δεν υπάρχει πετρέλαιο για να λειτουργήσουν οι αντλίες και τα εργοστάσια επεξεργασίας λυμάτων, ούτε για να κινηθούν τα ασθενοφόρα. Στη Δυτική Οχθή πυροβολούνται ακόμα και παιδιά την ώρα που παίζουν, ενώ το σιωνιστικό καθεστώς συνεχίζει ανενόχλητο την επέκταση των εποικισμών του. Ολ' αυτά, όμως, αποτελούν «ψιλά γράμματα» για τη συγκυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου, που συνεχίζει την πολιτική που ξεκίνησε επί Παπανδρέου και συσφίγγει ολοένα και περισσότερο τις σχέσεις του ελληνικού κράτους με το εγκληματικό σιωνιστικό μόρφωμα.

Την Κυριακή και τη Δευτέρα επισκέφτηκε το Ισραήλ ο Αβραμόπουλος, συνόδευμένος από τον αρχηγό του ΓΕΕΘΑ Μ. Κωσταράκο. Συναντήθηκε με τον ομόλογό του υπουργό Πολέμου των σιωνιστών Μοσε Γιαλόν και με τον πρόεδρο του μορφώματος Σιμόν Πέρες και όπως αναφέρει ανακοίνωση του ελληνικού υπουργείου, στις επαφές που είχαν οι Αβραμόπουλος-Κωσταράκος «διαδίτερη έμφαση δόθηκε στον τομέα της Ερευνας και της Τεχνολογίας και των διαδικασιών αξιοποίησης και επιμόρφωσης του έμφυχου δυναμικού στο πλαίσιο των Ενόπλων Δυνάμεων».

Στις δηλώσεις που έκαναν Αβραμόπουλος και Γιαλόν μίλησαν ξανά για τη «στρατηγική σχέση» Ελλάδας - Ισραήλ, την οποία παρουσίασαν ως παράγοντα «σταθερότητας στην περιοχή της Μέσης Ανατολής και της Ανατολικής Μεσογείου. Πιο ενθουσιώδης ο Αβραμόπουλος, αφού επεσήμανε ότι «η Ελλάδα, πέρα και πάνω από την οικονομική κρίση, διατηρεί ένα από τα πλέον αξιόπιστα και αποτελεσματικά αμυντικά συστήματα στην Ευρώπη», κατελήξει με νόημα: «Φέρνουμε τα δύο αμυντικά συστήματα πιο κοντά το ένα στο άλλο, με σκοπό να αναλάβουμε νέο ρόλο στο πλαίσιο των στόχων μας για την περιοχή». Επανέλαβε μεν τη γνωστή παπάρα άλων των υπουργών Αμυνας («απόλυτη προτεραιότη-

τα του αμυντικού μας συστήματος είναι η προστασία και η προάσπιση της εθνικής μας ασφάλειας και ανεξαρτησίας), δεν παρελειψε, όμως, να συμπληρώσει: «Ωστόσο, έχουμε θέσει το αμυντικό μας σύστημα στην υπηρεσία των ευγενών μας στόχων, στο όνομα του διεθνούς Δικαίου!»

Ποιος είναι ο «νέος ρόλος» τον οποίο αναζητά το ελληνικό πολιτικό σύστημα και ποιοι οι «ευγενείς στόχοι» που σχεδιάζει να υπηρετήσει μαζί με το κράτος-τρομοκράτη, το κράτος που εδώ και δεκαετίες βυθίζει τη Μέση Ανατολή στον πόλεμο, την ένταση και την αστάθεια; Είναι φανερό ότι, υπηρετώντας τα αμερικανικά σχέδια για την περιοχή, το ελληνικό αστικό κράτος αναπτύσσει μια στρατηγικό τύπου συνεργασία με το σιωνιστικό μόρφωμα, προκειμένου να στηρίξει τα νότα του, ιδιαίτερα μετά το σπάσιμο των σχέσεων του με την Τουρκία. Δεν είναι μόνο οι κοινές ασκήσεις, προκειμένου να συντηρεί την επιχειρησιακή του ισχύ το σιωνιστικό στράτευμα, και η εκχώρηση του ελληνικού εναέριου χώρου και βάσεων, προκειμένου να εκπαιδεύεται η σιωνιστική αεροπορία. Η ελληνική κυβέρνηση διακηρύσσει την ετοιμότητά της να αναλάβει και κοινές επιχειρήσεις με το Ισραήλ, στο πλαίσιο των ιμπεριαλιστικών σχέσιν στην ευρύτερη περιοχή μας.

Ο ελληνικός λαός εδώ και δεκαετίες έχει αναπτύξει αισθήματα φιλίας και αλληλεγγύης προς τον παλαιστινιακό λαό, τον οποίο θεωρεί αδερφό του. Ιδιαίτερα και τα αισθήματα των Παλαιστίνιων για τους Ελληνες. Αυτή η φιλία διευκόλυνε παλιότερα την πολιτική των αστικών κυβερνήσεων, που πρωθυπουργούσαν τις μπτίζες ελληνικών καπιταλιστικών επιχειρήσεων στον αραβικό κόσμο. Η ριζική στροφή της τελευταίας πενταετίας δεν αποτελεί μόνο πλήγμα στην παραδοσιακή ελληνοπαλαιστινιακή φιλία, δεν πλήγμα μόνο βάναυσα τα αισθήματα του ελληνικού λαού, αλλά και βάζει τη χώρα μας ενεργά σ' ένα μέτωπο που παλιότερα δεν συμμετείχε, εκθέτοντας τον ελληνικό λαό σε μύριους κινδύνους, χάριν των Αμερικανών και των σιωνιστών.

■ ΔΗΜΑΡ: Τα δύσκολα είναι μπροστά

Δεν επεφύλαξε εκπλήξεις το συνέδριο της ΔΗΜΑΡ. Εγινε αυτό που αναμενόταν. Ο Κουβέλης πήρε την πλειοψηφία στη νέα ΚΕ με σχεδόν 76%, η μειοψηφία μόλις που πέρασε το 26% και αν υπάρχει κάτι νέο είναι η διχοτόμηση της μειοψηφίας. Ένα κομμάτι (εννιά μέλη της προηγούμενης ΚΕ) δεν υπέβαλλαν υποψηφιότητα με τη λίστα της μειοψηφίας και πλέον είναι με το ένα πόδι εντός ΔΗΜΑΡ και με το άλλο εντός της «πρωτοβουλίας των 58». Είναι οι πρώτοι που θα φύγουν και ίσως το κάνουν και σύντομα.

Το «νομιμόφρον» κομμάτι, με επικεφαλής τον Λυκούδη, προσπάθησε να κάνει μια οργανωτιστική ντρίπλα, ζητώντας να υπάρξει μόνο μια λίστα υποψηφίων, που θα συμβόλιζε την ενότητα του κόμματος παρά τις διαφωνίες. Η επιδίωξη τους ήταν να πάρουν σταυρούς και από συνέδρους που πολιτικά στήριζαν την πλειοψηφία και έτσι να εμφανιστούν με ισχυρότερο ποσοστό μελών στη νέα ΚΕ. Εμπειρός όσο και οι υπόλοιποι στις φραξιονιστικές διαδικασίες ο Κουβέλης δεν τους έκανε τη χάρη. Τους υποχρέωσε να κατέβουν με ξεχωριστή λίστα, ώστε να καταγραφούν ως οργανωμένη εργασία και να πάρουν το ποσοστό που τους αναλογεί. Κατάφερε έτσι να τους περιορίσει κάτω από το 25%, όμως η πρωτιά του Λυκούδη (ο οποίος απέδειξε ότι έχει πρωσαπτικό κύρος μέσα στη ΔΗΜΑΡ) κάπως θύλωσε τη νίκη της πλειοψηφίας.

Αποτελεί, μήπως, η διαδικασία του συνέδριου, στο οποίο πήραν μέρος και εκείνοι που χειροκροτούσαν τους «58» (Ψαριανός, Γεωργάτος κ.ά.) εγγύηση για την ενότητα της ΔΗΜΑΡ; Όλοι έρουν πως τέτοια εγγύηση δεν υπάρχει. Η μειοψηφία (ολόκληρη ή τμήμα της) περιμένει τις εξελίξεις και ανάλογα θα δράσει. Αν κρίνει ότι η ΔΗΜΑΡ δεν τραβάει, θα μεταπηδήσει στο σχήμα του «σημιταριού», πίσω από το οποίο έχει κρυφτεί ο Βενιζέλος. Ορίζοντας έτσι κι αλλιώς δεν είναι οι ευρωεκλογές, αλλά οι επόμενες βουλευτικές εκλογές. Μέχρι τότε, η ΔΗΜΑΡ θα κατατρύχεται από εσωτερικές έριδες, οι οποίες θα βγαίνουν ανοιχτά προς τα έξω, χωρίς ο Κουβέλης να μπορεί να κάνει τίποτα. Μπορεί λίγο πριν το «κλείσιμό» του να επιτέθηκε στους Λιβαδά-Γεωργάτο, ρωτώντας ρήτορικά αν «συνιστά δημοκρατική λειτουργία του κόμματος» η συμμετοχή τους στη γραμματεία των «58», όμως αν τους διαγράψει θα κατηγορήσει ότι παραβιάζει τις «αρχές της ανανεωτικής αριστεράς».

■ Από ομηρεία σε ομηρεία ο Βενιζέλος

Ως κερουνός εν αιθρίᾳ έσκασε στο ΠΑΣΟΚ η επιστολή των 11 στελεχών (ανάμεσά τους οι Σαχινίδης, Μωραΐτης, Πεταλωτής), με την οποία διαμαρτύρονταν στον Βενιζέλο ότι έχει αδρανοποιήσει τα όργανα και ζητούσαν τη σύγκληση της ΚΕ, για ν' αποφασίσει για θέματα όπως η «πρωτοβουλία των 58». Η πρώτη αντίδραση της Χαριλάου Τρικούπη ήταν τυπικά... βενιζελική, με μια οργισμένη διαρροή που κατηγορούσε τους 11 για «στημένη ιστορία», την ώρα που ο πρόεδρος «δίνει μάχη με την τρόικα» και ενώ ήξεραν ότι υπήρχε προγραμματισμένη συνεδρίαση της ΚΕ. Οι 11 δε μάσησαν και αντεπιτέθηκαν με σκληρές επώνυμες δηλώσεις των Μωραΐτη και Πεταλωτή. Ετσι, ήταν ο Βενιζέλος εκείνος που αναγκάστηκε να κάνει πίσω.

Πρώτα ανακοίνωσε ότι η ΚΕ του ΠΑΣΟΚ θα συνεδριάσει το Σάββατο (σήμερα) και μετά συγκάλεσε ευρεία σύσκεψη στελεχών του ΠΑΣΟΚ, στην οποία κάλεσε και τον Σαχινίδη. Σ' αυτή τη σύσκεψη ο Βενιζέλος έκανε άνοιγμα προς τον Σκανδαλίδη, ζητώντας του να είναι ο εισηγητής στη συζήτηση επί της πρότασης του ΣΥΡΙ

■ Συρία

Φλερτ του Λευκού Οίκου με ισλαμιστές

Ηαλλαγή συσχετισμών που σημειώνεται τους τελευταίους μήνες στο συριακό εμφύλιο πόλεμο οδηγεί σε αναπροσαρμογή της τακτικής του Λευκού Οίκου και των συμμάχων του απέναντι στα αντιπάλα στρατόπεδα.

Ο κυβερνητικός στρατός έχει καταφέρει να καθαρίσει το βασικό δρόμο που συνδέει τη Δαμασκό με τη Χομς και προχωρεί προς την πόλη Γιαμπρούντ, προπτύριο των ανταρτών, στους πρόποδες της στρατηγικής σημασίας οροσειράς Καλαμούν. Εχει επίσης ανακαταλάβει πόλεις και προάστια γύρω από τη Δαμασκό και το Χαλέπι. Συνεπώς, το καθεστώς Ασαντ προσέρχεται στην επικείμενη σύνοδο της Γενεύης στις 22 Γενάρη με ενισχυμένη

τη θέση του από τις επιτυχίες αυτές αλλά και από τη συμφωνία για την καταστροφή των χημικών όπλων, έχοντας αναγκάσει την αντιπολίτευση να αποσύρει τον όρο της παραίτησης του Ασαντ προκειμένου να πάρει μέρος στη σύνοδο.

Ο Ελεύθερος Συριακός Στρατός και ο Συριακός Εθνικός Συνασπισμός, που υποστηρίζονται από τις ΗΠΑ και τους συμμάχους τους (Δυτικούς και Αραβές) και προβάλλονται ως η καρδιά της ένοπλης και πολιτικής αντιπολίτευσης έχουν αποδύναμωθεί αικόνη περισσότερο και περιθωριοποιηθεί, ιδιαίτερα μετά τη συμφωνία για την καταστροφή των χημικών όπλων και την ακύρωση της αμερικανικής στρατιωτικής

επέμβασης, στην οποία πόνταραν εξαρχής για να διαδεχθούν το καθεστώς Ασαντ. Οι γραμμές τους φυλλορροούν και πολλοί μαχητές φεύγουν και εντάσσονται σε άλλους πιο ιοχυρούς και οξιόμαχους ένοπλους σχηματισμούς. Με αποτέλεσμα να έχουν κυριαρχήσει στην ένοπλη αντιπολίτευση από τη μια ισλαμικές ομάδες που υποστηρίζονται από τη Σαιουδική Αραβία και άλλες μοναρχίες του Κόλπου και από την άλλη ο δύο ισχυροί ανταρτικοί σχηματισμού, το Μέτωπο Al-Nusra και το Islamic state of Iraq and al-Sham (γνωστό ως ISIS), που φέρονται ότι συνδέονται με την Άλ-Κάιντα και έχουν εντοχθεί από το Λευκό Οίκο στον κατάλογο των «τρομοκρατικών» οργανώσεων.

Ωστόσο, τη χαριστική βολή στο κύρος και στο αξιόμαχο του Ελεύθερου Συριακού Στρατού την έδωσε η κατάληψη από το Ισλαμικό Μέτωπο στις 6 Δεκέμβρη των αποθηκών του Ανώτατου Στρατιωτικού Συμβούλιου στο συνοριακό πέρασμα με την Τουρκία Bab el-Hawa στη βορειοδυτική επαρχία Ιντλίμπ, καθώς και των θέσεων του Ελεύθερου Συριακού Στρατού στην περιοχή. Οι αποθήκες περιείχαν ελαφρύ οπλισμό, φορτηγά, υπερσύγχρονο επικοινωνιακό εξοπλισμό, φάρμακα, χιλιάδες έτοιμα γεύματα, που είχαν αποσταλεί από τη σημαία μιας κοσμικής αντιπολίτευσης ικανής να ανατρέψει το καθεστώς Ασαντ.

Ο σχηματισμός του Ισλαμικού Μετώπου από 7 ισχυρές ισλαμικές ένοπλες ομάδες, μεταξύ των οποίων οι Ahrar al-Sham, Liwa al-Tawhid, Liwa al-Haq, Ansar al-Sham, Suqur al-Sham και Jaish al-Islam (Στρατός του Ισλάμ), ανακοινώθηκε στις 22 Νοέμβρη, με διακριυμένο στόχο την ανατροπή του καθεστώτος Ασαντ και την ιδρυση ισλαμικού κράτους (συνιτική θεοκρατία) με βάση τη Σαρία. Στο Ισλαμικό Μέτωπο δεν συμμετέχουν οι δύο ισχυρότερες ισλαμικές ένοπλες οργανώσεις, το Μέτωπο Al-Nusra και το ISIS, που έχουν χαρακτηριστεί «τρομοκρατικές» οργανώσεις από το Λευκό Οίκο.

Ανάμεσα στις ένοπλες ομάδες που συγκροτούν το Ισλαμικό Μέτωπο και το ISIS υπάρχουν αντιθέσεις, που έχουν να κάνουν κυρίως με την τακτική του τελευταίου να θέσει υπό τον έλεγχό του και να σταθεροποιήσει την παρουσία του σε όσο το δυνατόν περισσότερες απελευθερωμένες περιοχές στη βόρεια και ανατολική Συρία. Αντίθετα, με το Μέτωπο Al-Nusra, οι μαχητές του οποίου πολεμούν στην πρώτη γραμμή στα διάφορα πολεμικά μέτωπα, υπήρχαν σχέσεις συνεργασίας σε πολλές στρατιωτικές επιχειρήσεις εναντίον του κυβερνητικού στρατού.

Τρεις περίπου μήνες κράτησε η διαδικασία σχηματισμού της κυβέρνησης του «μεγάλου συνασπισμού» και στη Γερμανία δεν άνοιξε μύτη. Ολα έγιναν με υποδειγματική ηρεμία και τάξη, λες και δύο έμποροι διαπραγματεύονταν μια παριτίδα σταριού. Γεγονός που δείχνει ότι είναι ο μεγάλος συνασπισμός του γερμανικού κεφαλαίου που καθόρισε τις εξελίξεις και όχι οι προσωπικές φιλοδοξίες του πολιτικού προσωπικού ή τα ιδιαίτερα συμφέροντα του κάθε κόμματος. Οι εκλογές έγιναν, τα κόμματα διαγωνίστηκαν ενώπιον των ψηφοφόρων, πήραν ότι πήραν και μετά ήρθε η ώρα του σχηματισμού κυβέρνησης, που κανένας δε διανοίθηκε ότι μπορεί και να μη συγκροτηθεί.

Αυτή η κυβέρνηση θα έχει την ίδια επιθετική στάση στο εξωτερικό (η στρατηγική του γερμανικού ιμπεριαλισμού επιδιώκει την ηγεμονία τουλάχιστον στην Ευρωζώνη), ενώ στο εσωτερικό θα στηριχτεί στις μεγάλες αντιρροπές που έγιναν στις εργασιακές σχέσεις από την τελευταία σοσιαλδημοκρατική κυβέρνηση (Σερέντερ), τις οποίες θα διαχειριστεί προς δύρες του γερμανικού κεφαλαίου.

οι χριστιανοδημοκράτες θέτουν υπό ασφυκτικό κλοιό τον σοσιαλδημοκράτη Φραντς-Βάλτερ Στάινμαγερ, στον οποίο δόθηκε το υπουργείο Έξωτερικών. Η Μέρκελ θα ελέγχει τις εξωτερικές σχέσεις σε επίπεδο κορυφής, ο Σόιμπλε θα ελέγχει τις σχέσεις εντός της ΕΕ και της Ευρωζώνης, η Λάιεν θα ελέγχει τις σχέσεις με το ΝΑΤΟ, στον Στάινμαγερ μένει κυρίως η εθιμοτυπία. Στο Εργασίας τοποθετήθηκε η Αντρέα Νάλες, που στήριξε τον Γκάμπριελ, ενώ η φιλόδοξη και ανερχόμενη Χανελόρε Κραφτ έμεινε εκτός κεντρικής κυβέρνησης. Ο Γκάμπριελ φολίδισε τις φιλοδοξίες της και μετά την αναγκαστική πολιτική συνταξιοδότησης του Στάινμπρουκ, ο οποίος χρεώθηκε τη χλαπάτσα τις συντριπτικής ήττας στις τελευταίες εκλογές, προβάλλει ως ο αδιαφορισθήτης της SPD και ο επόμενος αντίπαλος της Μέρκελ (ή του οποίου άλλου υπουργήφιου των χριστιανοδημοκρατών) για την καρκελαρία.

Αμέσως μετά την εγκατάσταση της νέας κυβέρνησης, Μέρκελ και Στάινμαγερ

νεπώντως ικανή να συστειρώσει άλλες διάσπαρτες αντάρτικες ισλαμικές ομάδες και να τραβήγει στις γραμμές του μαχητές από το Al-Nusra και το ISIS, αποδυναμώνοντας τις οργανώσεις που φέρονται ότι συνδέονται με την Άλ-Κάιντα.

Το Ισλαμικό Μέτωπο

Η περιθωριοποίηση του Ελεύθερου Συριακού Στρατού και η κυριαρχία των ισλαμιστών ανταρτών την περιοχή της Λευκού Οίκου να αναπροσαρμόσει την τακτική του και να στραφεί προς ένα νέο συνασπισμό ισλαμιστών ανταρτών, το Ισλαμικό Μέτωπο. Κίνηση που αποκαλύπτει την παταγώδη αποτυχία των Αμερικανών και των συμμάχων τους να ενώσουν τις διάσπαρτες ένοπλες ομάδες κάτω από τη σημαία μιας κοσμικής αντιπολίτευσης ικανής να ανατρέψει το καθεστώς Ασαντ.

Ο σχηματισμός του Ισλαμικού Μετώπου από 7 ισχυρές ισλαμικές ένοπλες ομάδες, μεταξύ των οποίων οι Ahrar al-Sham, Liwa al-Tawhid, Liwa al-Haq, Ansar al-Sham, Suqur al-Sham και Jaish al-Islam (Στρατός του Ισλάμ), ανακοινώθηκε στις 22 Νοέμβρη, με διακριυμένο στόχο την ανατροπή του καθεστώτος Ασαντ και την ιδρυση ισλαμικού κράτους (συνιτική θεοκρατία) με βάση τη Σαρία. Στο Ισλαμικό Μέτωπο δεν συμμετέχουν οι δύο ισχυρότερες ισλαμικές ομάδες, με την προϋπόθεση ότι αυτές οι ομάδες δεν έχουν καμιά σχέση με την Άλ-Κάιντα και συμφωνούν να υποστηρίξουν τις επικείμενες ειρηνευτικές συνομιλίες στη Γενεύη. Την είδηση επιβεβαίωσε η Εμμεσα στις 16 Δεκέμβρη η εκπρόσωπος του Στέιτ Ντιπάρτμεντ Μαρί Χαρφ δηλώνοντας: «Δεν αποκλείουμε τη δυνατότητα να συναντήσουμε το Ισλαμικό Μέτωπο. Μπορούμε να έρθουμε σε επαφή με το Ισλαμικό Μέτωπο, φυσικά, γιατί δεν είναι χαρακτηρισμένοι τρομοκράτες... Είμαστε πάντα ανοιχτοί να συναντήσουμε μια ευρεία γκάμα ομάδων της αντιπολίτευσης...». Παράλληλα, σύμφωνα με ρεπορτάρια του «Ρόιτερες» (16/12/13), γίνονται προσπάθειες για να συνενωθούν ο Ελεύθερος Συριακός Στρατός και το Ισλαμικό Μέτωπο σε ένα ενιαίο συνασπισμό.

Οστόσο, ακόμη πριν ενδιαφέρουσες είναι οι ειδήσεις που βγήκαν από τη συνάντηση των 11 εκπροσώπων χωρών της συμμαχίας «Φίλοι της Συρίας» στο Λονδίνο στο τέλος της περιοδείας βδομάδας. Οι προσπάθειες της Σερέντερ στην καταγωγή, έχει στενές σχέσεις με τη Σαιουδική Αραβία, όπου στούδιασε και όπου ο πατέρας του είναι ιεροκήρυκας στην ιερή πόλη της Μεδίνα. Οι αντάρτες του Ισλαμικού Μετώπου υπολογίζονται σε 45.000 περίπου, γεγονός που το καθιστά την ισχυρότερη δύναμη της ένοπλης αντιπολίτευσης και συ-

■ Ουκρανία

Ρωσικό ματ κερδίζει την παρτίδα

ση, γιατί φοβούνται (οι Δυτικοί) ότι διαφορετικά θα επακολουθήσει χάος και θα επικρατήσουν οι σκληροί ισλαμιστές. Το ίδιο ρεπορτάζ, επικαλούμενο εκπρόσωπο της συριακής αντιπολίτευσης, αποκαλύπτει ότι Ουσάτιγκτον και Μόσχα συνεργάζονται για ένα μεταβατικό πλαίσιο, στο οποίο οι Αλεβίτες θα διατηρήσουν τον κυρίαρχο ρόλο τους στο στρατό και στο μηχανισμό Ασφάλειας για να διασφαλίσουν την κοινότητά τους από αντίποινα και να διεξάγουν ένα ενιαίο αγώνα εναντίον της Άλ-Κάιντα με τις μετριοπαθείς ταξιαρχίες των ανταρτών, που θα προσκληθούν να ενταχθούν στον αναδιοργανωμένο στρατό. Και καταλήγει: «Η Ρωσία δεν κολλάει στο πρόσωπο του Ασαντ, αλλά η κόκκινη γραμμή για τη Μόσχα είναι η διαφύλαξη του στρατού. Η πολιτική λύση πρέπει να είναι σταδιακή και να περιλαμβάνει μια συλλογική ηγεσία. Αν οι Αλεβίτες διασφαλίσουν ότι δεν θα υποστούν αντίποινα στη ζωή και στην περιουσία τους, θα αποδεχτούν να φύγουν ο Ασαντ και οι υπολοχαγοί του πρώτης γραμμής».

Είναι προφανές ότι υπάρχει αλλαγή στις προτεραιότητες των ΗΠΑ και των στενών συμμάχων τους, από την απομάκρυνση του Ασαντ στη μάχη εναντίον των σκληρών ισλαμιστών ανταρτών. Η παραμονή του Ασαντ στην εξουσία είναι το μικρότερο κακό σε σχέση με τους κινδύνους για την ευρύτερη περιοχή που εγκυμονεί η συνεχής ισχυροποίηση και η κυριαρχία των σκληρών ισλαμιστών, διάφορων αποχρώσεων, στη Συρία. Γι αυτό επιχειρούν παράλληλα με την εξέρεση μιας πολιτικής λύσης σε συμφωνία με τη Ρωσία να δημιουργήσουν ένα ισχυρό αντίπολο πόλο (κυβερνητικός στρατός, Ελεύθερος Συριακός Στρατός και μετριοπαθείς ισλαμικές ομάδες ανταρτών) ικανό να τους αντιμετωπίσει. Ομως η κατάσταση στη Συρία είναι εξαιρετικά πολύπλοκη και οι εξελίξεις απρόβλεπτες. Για παράδειγμα, στο Ισλαμικό Μέτωπο, το οποίο έχουν προσεγγίσει οι Αμερικανοί για να το βάλουν στο πατηνίδι, υπάρχουν φωνές καθαρά αντιμερικάνικες και αντιδυτικές, που χαρακτηρίζουν προδοσία τη συμμετοχή στη σύνοδο της Γενεύης. Επίσης, είναι ασαφής η ιδεολογική γραμμή που διαχωρίζει τις ομάδες που συμμετέχουν σ' αυτό από το Μέτωπο al-Nusra και το ISIS, που φέρονται ως παρακλάδια της Άλ-Κάιντα. Συνεπώς, ούτε η ενότητα του Ισλαμικού Μετώπου είναι δεδομένη ούτε πολύ περισσότερο είναι βέβαιο ότι θα ανταποκριθεί στο ρόλο που επιχειρούν να του αναθέσουν.

Οσο για τη σύνοδο της Γενεύης στις 22 Γενάρη, είναι πολύ νωρίς για οποιαδήποτε πρόβλεψη.

Τελικά ο προνηρός Πούτιν την έφερε στους τσιφούτηδες Ευρωπαίους! Πρώτα το έπαιξε διαλλακτικός, δηλώνοντας ότι οι μηχανισμούς με την Ουκρανία οποιαδήποτε κι αν είναι η επιλογή του Κιέβου, δηλαδή είτε η Ουκρανία αποφασίσει να ενισχύσει τους δεσμούς της με την ΕΕ είτε όχι. Στη συνέχεια, όμως, αποφάσισε να αγοράσει ουκρανικά ομόλογα ύψους 15 δισ. δολαρίων και να μειώσει δραστικά (κατά 35% περίπου) την τιμή πτώλησης του φυσικού αερίου που πουλάει η Ρωσία στην Ουκρανία.

Για να μη δημιουργήσει πρόβλημα στον ουκρανό πρόεδρο Βίκτορ Γιανουκόβιτς, ο οποίος βρίσκεται αντιμέτωπος με τις διαδηλώσεις των «ευρωπαϊστών», ο Πού-

τιν διαβεβαίωσε ότι δεν συζητήθηκε τίποτα για την τελωνειακή ένωση με τη Ρωσία (όποιος θέλει το πιστεύει). Οι Ευρωπαίοι, αφού έφεγαν την πρώτη... χυλόπιτα με την αναστολή της υπογραφής της προενταξιακής συμφωνίας σύνδεσης της Ουκρανίας με την ΕΕ, στις 29 Νοεμβρη, τώρα δέχονται και το

ρωσικό ματ και δεν μπορούν να βγάλουν όχην. Τα λεφτά που αποφάσισε να δανείσει η Ρωσία στην Ουκρανία, αγοράζοντας ουκρανικά ομόλογα, ήταν όσα και το δάνειο που δεν έδωσε το 2011 το ΔΝΤ και πολλαπλάσια από τα ψήφουλα που είχε υποσχεθεί να δώσει η ΕΕ σε περίπτωση υπογραφής της συμφωνίας σύνδεσης. Για την ακρίβεια, η Ρωσία θα δανείσει υπερδεκαεξαπλάσια από αυτά που υποσχέθηκε η ΕΕ (15 δισ. δολάρια έναντι 630 εκατ. ευρώ)! Οι δρόμοι του δανείου δεν έγιναν γνωστοί, αλλά σήμερα η Ρωσία κέρδισε την παρτίδα αυτή τη φορά, διασφαλίζοντας τα συμφέροντά της στη γύρω περιοχή. Ο Πούτιν είχε τη δυνατότητα να το παίξει και φιλολαϊκός, διευκρινίζοντας ότι η αγορά των ομόλογων δεν έχει ως προϋπόθεση το πετσόκομμα των κοινωνικών δαπανών, των συντάξεων κτλ., ρίχνοντας ξεκάθαρη μπηχτή στο ΔΝΤ που έθετε ως προϋπόθεση τη λήψη τέτοιων μέτρων για να χορηγήσει το δάνειο στο Κίεβο.

Περιπτεύει να πούμε ότι ο ουκρανικός λαός δεν πρόκειται να ξεφύγει από τη φτώχεια. Τα 15 δισ. δολάρια που

■ Ισπανία

Αναβιώνει ο φρανκισμός

Η εποχή του Φράνκο αναβιώνει στην Ισπανία με νομοσχέδιο που πρόκειται να κατατεθεί στη βουλή τις επόμενες μέρες από την κυβέρνηση του Χοσέ Λουΐς Κορκουέρα (σοσιαλδημοκράτες), λίγα χρόνια μετά το θάνατο του δικτάτορα Φράνκο και την επάνοδο στον αστικό κοινοβουλευτισμό. Ο νέος νόμος είναι πολύ πιο αντιλαϊκός από τον προηγούμενο, καθώς δεν περιορίζεται μόνο στις ποινές φυλάκισης, αλλά προσθέτει και την οικονομική εξόντωση με τα αστρονομικά πρόστιμα που προβλέπει. Σε μια προκλητική δήλωσή του, ο υπουργός Εσωτερικών υπεραμύνθηκε του νέου νόμου, ισχυρίζομενος ότι θεσπίζεται... για το καλό των διαδηλωτών, στους οποίους θα παρέχει μεγαλύτερη προστασία!

Το νομοσχέδιο απαγορεύει τη διοργάνωση διαδηλώσεων χωρίς άδεια από το κράτος, ενώ απαγορεύει εντελώς διαδηλώσεις οι οποίες έχουν ως δηλωμένο στόχο την προσέγγιση κρατικού κτηρίου (βουλή, αστυνομικά τμήματα, υπουργεία κτλ.). Τα πρόστιμα που επιβάλλει για την οργάνωση «παραράνομων» διαδηλώσεων φτάνουν μέχρι και τις 810.000 ευρώ! Για να υπάρχει ένα μέτρο σύγκρισης αναφέρουμε ότι τα πρόστιμα για εμπορία ναρκωτικών φτάνουν μόλις τις 40.000!.

Βαριά πρόστιμα που φτάνουν μέχρι και τις 600.000 ευρώ επιβάλλονται σε περιπτώσεις «παρενόχληση» και «προσβολής» μέσω συνθημάτων των δυνάμεων καταστολής, ενώ για «προσβολή» μεμονωμένου αστυνομικού το πρόστιμο φτάνει τις 30.000 ευρώ!

Το νέο νομοσχέδιο ποινικοποιεί τα συνθήματα που «προσβάλλουν την Ισπανία», ενώ δίνει τη δυνατότητα στην αστυνομία να αποκλείει ολόκληρες περιοχές απαγορεύοντας την πρόσβαση σε πολίτες, να απογρέψει τις δημόσιες συναθροίσεις και να περιορίζει την κυκλοφορία για αόριστο χρονικό διάστημα, όπως είχε κάνει κατά τη διάρκεια των συγκρούσεων και των διαδηλώσεων στα χωριά των ανθρακωρύχων στη Βρεσιά της Ισπανία πριν από ενάμιση χρόνο.

Το νομοσχέδιο, αν περάσει από την ισπανική βουλή και γίνεται νόμος, θα αντικαταστήσει το νόμο για τον πε-

ριορισμό των διαδηλώσεων που ψηφίστηκε το 1992, ύστερα από πρόταση της κυβέρνησης του Χοσέ Λουΐς Κορκουέρα (σοσιαλδημοκράτες), λίγα χρόνια μετά το θάνατο του δικτάτορα Φράνκο και την επάνοδο στον αστικό κοινοβουλευτισμό. Ο νέος νόμος είναι πολύ πιο αντιλαϊκός από τον προηγούμενο, καθώς δεν περιορίζεται μόνο στις ποινές φυλάκισης, αλλά προσθέτει και την οικονομική εξόντωση με τα αστρονομικά πρόστιμα που προβλέπει. Σε μια προκλητική δήλωσή του, ο υπουργός Εσωτερικών υπεραμύνθηκε του νέου νόμου, ισχυρίζομενος ότι θεσπίζεται... για το καλό των διαδηλωτών, στους οποίους θα παρέχει μεγαλύτερη προστασία!

Μπορεί ακόμη και το Συμβούλιο της Ευρώπης να απορρίπτει το νομοσχέδιο με την αιτιολογία ότι παραβιάζει το δικαίωμα της συναθροίσης, όμως τα ιστονικά δικαστήρια, πιστά στη φαλαγγίτικη παράδοση, φαίνεται ότι άρχισαν ήδη να εφαρμόζουν τη λογική του, πριν γίνει νόμος. Για υπόθεση γιασουρτώματος από διαδηλωτές, της περιφερειαρχητικής Ναβάρα, Γιολάντα Μπαρθίνα, τέσσερις διαδηλωτές κινδυνεύουν με πολευτή φυλάκιση και πρόστιμα χιλιάδων ευρώ σε περίπτωση που καταδικωθούν. Το γεγονός συνέβη στη γαλλική Τουλούζ, όπου η Μπαρθίνα συμμετείχε σε συνέδριο, και το αρμόδιο γαλλικό δικαστήριο δεν άσκησε καν δίωξη σε κάποιο διαδηλωτή. Η Μπαρθίνα βρέθηκε στο στόχαστρο των διαδηλωτών επειδή υποστηρίζει την κατασκευή σιδηροδρομικής γραμμής υπερταχείας στη Ναβάρα, που πρόκειται να προκλέσει μεγάλη περιβαλλοντική καταστροφή στην περιοχή.

■ Ρουμανία

Φεύγουν με άδεια χέρια οι χρυσοθήρες

Τα μαζεύει και φεύγει από τη Ρουμανία η εταιρία εξόρυξης χρυσού Gabriel Resources, ύστερα από την απόφαση της κυβέρνησης –της ίδιας που της έδωσε την άδεια για εξόρυξη χρυσού στη Ρόσια Μοντάνα– να την ανακαλέσει και να ακυρώσει εντελώς το έργο, κάτω από την πίεση του κινήματος που πάλευε να ακυρώσει την «επένδυση». Οι διαδηλώ

Μαύρες γιορτές

Οι έμποροι είναι το καλύτερο βαρόμετρο για την οικονομική κατάσταση του λαού. Ειδικά σε περιόδους γιορτών, όπως αυτή που διανύουμε. Οι έμποροι λένε πως στην αγορά δεν κουνιέται φύλλο. Και πώς να κουνηθεί φύλλο, όταν δεν υπάρχει σάλιο;

Κόπικαν τα δώρα από τους μισούς εργαζόμενους και όλους τους συνταξιούχους και από εκείνους που δεν τους κόπικε το δώρο οι μισοί είναι άνεργοι. Χώρια οι υποαπασχολούμενοι, χώρια εκείνοι που πληρώνονται εδώ και μήνες «έναντι», χώρια οι μισθοί που σπρώχνονται όλοι προς τον πάτο του «κατώτατου μισθού».

Ακόμα και τα λαμπάκια, οι αγιοβασίληδες και το υπόλοιπο κιτσαριό που στόλιζε τα μπαλκόνια τούτες τις μέρες αραίωσαν. Αραίωσαν πολύ. Σε βαθμό που να το καταλαβαίνεις με τη μία, χωρίς να χρειάζεται να το ψάξεις.

Τα Χριστούγεννα και η Πρωτοχρονία του 2013 θα είναι τα χειρότερα των τελευταίων δεκαετιών. Δεν είναι μόνο η φτώχεια. Είναι και η έλλειψη αισιοδοξίας, η έλλειψη διάθεσης.

Κάποτε οι εργάτες δουλευαν σε δυο δουλειές προσπαθώντας να ικανοποιήσουν το μικροαστικό όνειρο που είχε ενσταλάξει στη συνείδησή τους ή αστική προπαγάνδα. Δούλευαν σε δυο δουλειές και αισιοδοξούσαν, δίνοντας έτσι δύναμη στον καπιταλισμό, που τους καλλιεργούσε αυτή την αισιοδοξία.

Τώρα με το ζόρι βρίσκουν μια δουλειά,
κακοπληρωμένη, σκέτη δουλεία. Και σκύβουν το
κεφάλι μπροστά στις πιο παράλογες απαιτήσεις
του κεφαλαιοκράτη. Σκύβουν το κεφάλι γιατί έξω
περιμένουν πολλές χιλιάδες σκυμμένα κεφάλια.

Σκύβουν το κεφάλι και δεν αισιοδοξούν. Ακόμη και εκείνοι που έχουν εναποθέσει τις ελπίδες τους στον ΣΥΡΙΖΑ δεν αισιοδοξούν. Ως ύστατη πράξη απελπισίας βλέπουν την ψήφο τους: «ας τους δούμε κι αυτούς να κυβερνούν».

Ο τέταρτος μνημονιακός χρόνος φεύγει με την ανεργία στα ύψη, με τα γιορτινά λαμπτιόνια σβηστά, με τις τσέπες άδειες και με το χαράτσι στα ακίνητα να μονιμοποιείται και να αποκτά πιο σκληρό ταξικό χαρακτήρα σε σχέση με το αρχικό σχέδιο (αναλυτικά θα γράψουμε στο επόμενο φύλλο).

Μιλάντας πολιτικά, δεν είναι η ώρα της αναδίπλωσης σε κινήσεις περιθώριου, που διαχειρίζονται την αθλιότητα και απαλύνουν τον πόνο που αυτή προκαλεί. Η αλληλεγγύη χωρίς ταξική αντεπίθεση αποτελεί βούτυρο στο ψωμί του καπιταλισμού. Η αλληλεγγύη που δεν έχει καθαρή πολιτική στόχευση μετατρέπεται σε καύσιμο για τη μηχανή του ΣΥΡΙΖΑ (ακόμα κι όταν προέρχεται από μη ΣΥΡΙΖΑίους).

Η αλληλεγγύη που οικοδομεί μια νέα ταξική συλλογικότητα μάς χρειάζεται. Γιατί χωρίς επαναστατικό πρόταγμα δεν μπορεί να υπάρξει αισιοδοξία. Και χωρίς επαναστατική θεωρία δεν μπορεί να υπάρξει επαναστατικό κίνημα.

Όχι, δεν είναι ναζί ο Κασιδιάρης...

■ Νευράκια (1)

Νευράκια από τον Α. Λοβέρδο, που έσπευσε να την πέσει στους «58»: «Σίγουρο είναι ότι με αντιπροσώπους, με ψευδο-αντιπροσώπους, με φορείς του τίποτε και με εκφραστές του κανενός που προσπαθούν να μας πουν ότι γίναμε περισσότεροι, τους τονίζουμε πως τους διαφεύγει ότι λείπει ο κόσμος απ' αυτό». Αφού τα είπε αυτά, ο εκφραστής ενός τεράστιου λαϊκού ρεύματος (!), απεφάνηδη ότι «οι αυτόκλητοι ενδιάμεσοι που δέλουν να μιλάμε δί' αντιπροσώπων, που δε δέλουν να τα λέμε με διαφάνεια μπροστά στους πολίτες, δα αντιμετωπίσουν την οργή του κόσμου στην κάλπη». Ξέρετε ποιο είναι το χειρότερο για κάποιους σαν τον Λοβέρδο; Να σου απαντά ο Μπίστης παραφράζοντας... Καζαντζίδη: «Κι αν ακούστηκαν λόγια βαριά, εμείς τα εκλαμβάνουμε ως προϊόν παροδικού εκνευρισμού μετά την επιτυχία του Ακροπόλ».

■ Νευράκια (2)

Νευράκια, όμως, είχε και το μέγαρο Μαξίμου. Γι' αυτό και είχε δώσει εντολή στον Σίμο να έχει έτοιμη δήλωση, με περιεχόμενο έναν παρωχημένο αντικομμουνισμό της δεκαετίας του '60, και να την ξεφουρνίσει αμέσως μετά την (αναμενόμενη) εκλογή του Τσίπρα ως υπουργίφιου του ΚΕΔ για την προεδρία της Κομισιόν: «Τα περιθωριακά κόμματα της Ευρώπης αποφάσισαν σήμερα ότι ο καλύτερος εκπρόσωπός τους είναι ο κ. Τσίπρας. Κομμουνιστικά, σταλινικά απολιθώματα με ακραίες δέσεις, απόγονοι των πιο σκληρών καθεστώτων που γνώρισε ποτέ η ανθρωπότητα, βρήκαν στο πρόσωπο του κ. Τσίπρα έναν «άξιο υπουργίφιο»».

Βουτηγμένος στον αντικομμουνιστικό οίστρο ο κυβερνητικός εκπρόσωπος (ο οποίος έχει κάνει σπουδές στη Ρωσία, επί Μπρέζινγεφ!), δε διστάζει να πει ότι τα φασιστικά καθεστώτα του Μεσσοπολέμου (Γερμανία, Ιταλία, Ισπανία) ή καθεστώτα όπως ο τσαρισμός στη Ρωσία ή το οδηγιανικό καθεστώς δεν ήταν «τα πιο σκληρά καθεστώτα που γνώνοισε ποτέ» στην ανθρωπότητα»

ΗΓ: Ήταν τόση η μανία τους να την πουν στον ΣΥΡΙΖΑ, που δεώρησαν μεμπό ότι στο ΚΕΑ συμμετέχουν και τουρκοκυπριακά κόμματα. Ομως, τα τουρκοκυπριακά κόμματα είναι νόμιμα με βάση τις συνδήκες Ζυρίχης-Λονδίνου. Από τη δεκαετία του '60 δηλαδή. Άλλωστε, με τουρκοκυπριακά κόμματα συνομιλούν οι κυβερνήσεις της Κύπρου μετά το 1974, στο πλαίσιο των διακοινοτικών συνομιλιών. Σε κάποιο τουρκοκυπριακό κόμ-

μα ανήκαν ο Ντενκτάς, ο Ταλάτ, όπως και ο σημερινός ηγέτης των Τουρκοκυπρίων, ο Ερούλου.

■ **Κούμπα εισαγωγής**

Κι αλλό κόμμα ενόψει! Αυτή τη φορά δε
θα προέλθει από κάποιο από τα συντρίμμια
της ελληνικής Κεντροαριστεράς ή Δεξιάς,
αλλά θα είναι εισαγωγής. Το στήνει ο Γ. Χα-
τζημαρκάκης, έλληνας της Γερμανίας, που
μέχρι τώρα ήταν ευρωβουλευτής του FDP.
του κόμματος των Ρέολερ-Βεστερβέλε που
καταποντίστηκε στις γερμανικές εκλογές του
Σεπτέμβρη και έμεινε εκτός Βουλής. Και τη
προοπτικές μπορεί να έχει ένας εισαγόμενος
νος νεοφιλεύδερος όπως ο Χατζη-
μαρκάκης; Με κάποιο κόμμα που θα
στήσει καμία προοπτική. Άμα το στή-
σει, όμως, ευελπιστεί ότι δια μπορέσει
να πάρει μέρος στα παζάρια που θα
γίνουν τους επόμενους δυο-τρεις μή-
νες και να «τρουπώσει» στη λίστα κά-
ποιου άλλου πολιτικού αστερισμού,
έστω και σε μη εκλογήμη δέση. Σ' αυ-
τή την περίπτωση θα έχει πάρει την
υπόσχεση ότι δια εκλεγεί στις επόμε-
νες βουλευτικές εκλογές.

Αν δα τα καταφέρει ή όχι μένει νο
το δούμε. Οχι πως έχουμε καμια
αγωνία ή ακόμη και περιέργεια.
Απλά, κάθε πολιτική κίνηση πρέπει
να αποκαλύπτεται στις πραγματικές
της διαστάσεις.

■ Μνήμη...

«Οι εκλογές είναι προϋπόθεση ομαλότητας όταν γίνονται με την εξάντληση της τετραετίας. Οταν γίνονται έκτακτα είναι σύμπτωμα κρίσης. Κι όταν γίνονται συνεχώς “έκτακτα” είναι παράγοντας κρίσης». Τα παραπάνω δεν εκφωνήθηκαν από κάποιου πολιτικού ανα-

λυτή ή κοινωνιολόγο, αλλά από τον Α. Σαμαρά αυτοπροσώπως [συνέντευξη στην «Καθημερινή της Κυριακής»]. Για δες ποιος μιλάει! Ο άνδρωνος που έριξε την κυβέρνηση Μητσοτάκη το 1993, προκαλώντας εκλογές. Πέρα από την προσωπική διαδρομή του Σαμαρά, όμως, η πολιτική ιστορία του ελληνικού αστισμού μετά την πώση της χρούντας δείχνει ότι 8 φορές έγιναν εκλογές πριν τη λήξη της τετραετίας και μόνο 5 με τη λήξη της τετραετίας. Στις περισσότερες από τις πρόωρες εκλογές δεν υπήρχε πολιτική κρίση, αλλά έγιναν επειδή αυτό επέλεξαν οι πολιτικοί αρχηγοί του πλειοψηφούντος κόμματος, κρίνοντας ότι μπορούν να κερδίσουν. Να δυμηθούμε τέτοιες

■ Δολοφονίες

Η Εκκληση του κυνικού Μπλάτερ [προέδρου της FIFA] στο δεό ή στον αλλάχ δεν έπιασε. Εργάτες εξακολουθούν να σκοτώνονται στα εργοτάξια κάτεργα της Βραζιλίας, που ετοιμάζουν τα γήπεδα για το Μουντιάλ του καλοκαιριού. Το περασμένο Σάββατο, ένας εργάτης 22 ετών έπεσε στο κενό από ύψος 35 μέτρων, στο εργοτάξιο της Αρένας Αμαζονία στο Μανάους, ενώ λίγες ώρες αργότερα, στο εργοτάξιο του γειτονικού συνεδριακού κέντρου θρέδηκε νεκρός από ανακοπή καρδιάς ένας 49χρονος εργάτης.

Η τοπική εισαγγελία ζήτησε να διακοπούν οι εργασίες μέχρι να εξασφαλιστεί η ασφάλεια των εργατών. Τα συνδικάτα απειλήσαν με απεργία. Σε λίγες μέρες, όμως, όλα δα έχουν ξεχαστεί. Γιατί το μόνο που μετράει είναι να ετοιμαστούν τα γήπεδα για τη μεγάλη μπίζνα. Τα έχουμε ζήσει και εδώ αυτά, την περίοδο πριν τους ολυμπιακούς αγώνες του 2004. Η μόνη διαφορά με τη Βραζιλία είναι πως εκεί έχουν... αριστερή κυβέρνηση, με πρόεδρο τη Ντίλμα Ρούσεφ, την οποία είχε επισκεφτεί και ο Τσίπρας και για την οποία τόσα καλά λόγια εξακολουθούν ν' ακούγονται από ΣΥΡΙΖΑ μεριά.

περιπτώσεις; Ο Καραμανής το 1977, ο Παπανδρέου το 1985, ο Σημίτης το 1996, ο Καραμανής το 2007. Σε άλλες περιπτώσεις, πολιτικοί αρχηγοί διέλυσαν συμμαχικές κυβερνήσεις κρίνοντας ότι τους βολεύει το τάιμινγκ. Οπως ο Μητσοτάκης το 1990 και ο ίδιος ο Σαμαράς το 2012. Μη νομίζει ότι ξαφνικά αποκήσαμε όλοι ασθενή μνήμη.

■ Κουπούβαχατα

Ο Ζαν-Λικ Μελανσόν, επικεφαλής του γαλλικού Μετώπου της Αριστεράς και στενός φίλος των ΣΥΡΙΖΑίων, ανακόνωσε την προσωρινή αναστολή της συμμετοχής του κόμματός του στο ΚΕΑ, την ίδια μέρα που το τελευταίο έδινε στον Τσίρια το χρίσμα του υπουργίου προέδρου της Κομισιόν! Οχι, δεν ήταν η υπουργιότητα Τσίρια η αιτία για την προσωρινή αποχώρηση του Μετώπου από το ΚΕΑ. Κάτιος άλλο. Ο λόγος ήταν η επανεκλογή του Πιερ Λοράν ως προέδρου του ΚΕΑ. Ο Λοράν πήρε ένα τεράστιο ποσοστό (78,6%), αλλά για τον Μελανσόν είναι πολιτικός αντίπαλος, διότι είναι γραμματέας του «ΚΚ Γαλλίας», το οποίο –όπως λέει ο Μελανσόν– δεν αποκλείει τη συνεργασία με τους σοσιαλ-δημοκράτες ακόμα και από τον πρώτο γύρο των γαλλικών δημοτικών εκλογών που δα γίνουν τον Μάρτη. Δεν μπορείς να πεις, μια ωραία απόσφαιρα είναι (και) στο ΚΕΑ.

■ Αγιαστούρες

Μπορεί να έχουν χοντρές κοιλιές και προχωρημένη ηλικία, όμως οι δεσποτάδες είναι άκρως ευέλικτοι και πρώτοι στις κωλοτούμπες. Μόλις δόθηκε στη δημοσιότητα το βίντεο στο οποίο ο Μιχαλολιάκος αναφέρει ποιοι δεσποτάδες στηρίζουν τη νεοναζιστική συμμορία, έσπευσαν πρώτοι αυτοί να τον αποκριύζουν διαψεύδοντας τα πάντα. Ο Πειραιώς καταγγέλλει τη ΧΑ ως παγανιστική. Αυτός ο ίδιος που πήγε να υποβάλει μήνυση στους δημιουργούς μιας θεατρικής παράστασης συνοδεύομενος από τον Παππά και άλλους νεοναζί. Ο Κονίτης χαρακτηρίζει φαιδρά όσα λέει ο Μιχαλολιάκος, όμως ήταν αυτός που επιαινόυσε δημόσια τους νεοναζί. Κι ένα σωρό άλλοι δεσποτάδες, χωρίς να ταυτίζονται επίσημα με τη ΧΑ, έβγαζαν τον ίδιο φασιστικό οχετό από το στόμα τους. Ελάχιστες ήταν οι εξαιρέσεις και κυρίως ο Σιατίστης. Οι υπόλοιποι τα μασούσαν.

Γιατί οι νεοναζί ελκύουν τους δεσποτάδες; Γιατί οι περισσότεροι από δαύτους είναι ακροδεξιοί και διαπνέονται από τις ίδιες ιδέες με τους νεοναζί. Δείτε τον Άνδιμο. Ο Μιχαλολιάκος τον χαρακτήρισε «σκατάρη» κι αυτός απάντησε ότι ο Μιχαλολιάκος «διακατέχεται από πολλή επιπολαιότητα και αφέλεια». Προφανώς, επειδή ο φιρερίσκος των νεοναζί δεν έχει την απαιτούμενη πολιτική ευλυγισία και μιλάει όπου να 'ναι και όπως να 'ναι. Ομως, οι δεσποτάδες πάνω απ' όλα είναι κρατικά όργανα. Και τώρα που βλέπουν ότι ο ίδιος ο ακροδεξιός Σαμαράς χώνει ηγετικούς των νεοναζί στη φυλακή, κάνουν κωλοτούμπες και προσαρμόζονται με την επίσημη κρατική γραμμή.

■ Ατύχησε

Είναι και γκαντέμης ο Τσίριας, χώρια που δεν έχει και καλό μηχανισμό για να τον πληροφορεί τι γίνεται στο επίπεδο της ΕΕ. Πήγε στο Στρασβούργο για να ζητήσει –υποτίθεται– από τους δύο ευρωβουλευτές-εισιτηριές για τον έλεγχο της τρόικας να παρατείνουν την έρευνά τους και να καλέσουν και άλλους πολιτικούς παράγοντες και αυτοί είχαν έτοιμες τις εισηγήσεις τους, τις οποίες έφτιαξαν με βάση τις απαντήσεις στα ερωτηματολόγια που διένειμαν σε πρωδυπουργούς, υπουργούς και άλλους παράγοντες. Πρέπει να του το είπαν κιόλας ότι έχουν ήδη ετοιμάσει τις εισηγήσεις τους, γι' αυτό και η προπαγάνδα του ΣΥΡΙΖΑ δεν έκανε ιδιαίτερο ντόρο για την επίδεση στο Στρασβούργο.

Οπως αναμένοταν, ο δυο ευρωβουλευτές δεν κατέληξαν σε κοινή εισήγηση. Ο μεν ακληρός νεοφιλεύδερος Οτιαρά Κάρας (αυστριακός) δεωρεί πως μια χαρά τα πήγε η τρόικα σε όλες τις χώρες που αναμίχθηκε, ενώ ο σοσιαλδημοκράτης Λιέμ Χόανγκ Νύκοκ (γάλλος) ασκεί κριτική στην τρόικα και δεωρεί ότι ως όργανο δεν έχει δεσμική νομιμοποίηση. Στο μόνο που συμφωνούν οι δύο ευρωβουλευτές είναι πως το ΔΝΤ πρέπει σιγά-σιγά να την κάνει από την Ευρωζώνη και να αντικατασταθεί από ένα Ευρωπαϊκό Νομισματικό Ταμείο.

Οπως καταλαβαίνετε, άκρη δεν πρόκειται να θυει και το πιθανότερο είναι η Επιτροπή Οικονομικών Υποδέσεων της ευρωβουλής ν' αφήσει την όποια συνέχεια για μετά τις ευρωεκλογές. Θα παραπέμψει, δηλαδή, το ζήτημα στις ελληνικές καλένδες. Αυτό ήταν από την αρχή σίγουρο, όμως ο ΣΥΡΙΖΑ έκρινε σκόπιμο να δείξει την ευρωδουλεία του και σ' αυτό το δέμα, φλομώντας με απορροσανατολιστική προπαγάνδα τον ελληνικό λαό.

✓ Γεργκ Ασμουσεν: Είναι σοσιαλδημοκράτης, αλλά διετέλεσε υφυπουργός Οικονομικών και υπό τον σοσιαλδημοκράτη Στάντμπρουκ και υπό τον χριστιανοδημοκράτη Σόιμπλε. Ο τελευταίος τον τοποθέτησε στην EKT για ν' αποτελεί το μάτι και το αυτί του γερμανικού ιμπεριαλισμού. Τώρα, επανέρχεται στο Βερολίνο ως υφυπουργός Εργασίας. Αν ήταν Ελλήνας θα λεγόταν Στουρνάρας.

Προκάλεσε αίσθηση τη μορφωνή αθώωση μιας σειράς χρηματιστών και καπιταλιστών από το Τριμελές Εφετείο Κακουργημάτων της Αθήνας για το σκάνδαλο του Χρηματιστηρίου. Πριν από στιδήπτο άλλο, όμως, ας αναρωτηθούμε γιατί στον ένα περίπου χρόνο που κράτησε η δίκη τους δεν υπήρξε καμιά δημοσιότητα. Ούτε ραδιοφωνικές και τηλεοπτικές εκπομπές ούτε άρθρα στις εφημερίδες. Μούγκα στη στρούγκα, η οποία διακόπηκε μόνο όταν ανακοινώθηκε η μορφωνή αθωατική απόφαση.

Η Μπουρμπούλια δικαιώθηκε, σχολίασαν κάποιοι δικηγόροι. Ναι, αλλά η Μπουρμπούλια δικάστηκε, καταδικάστηκε, εξέτισε και την ποινή της και έκτοτε ουδείς ασχολήθηκε μαζί της. Ας θυμηθούμε εν συντομίᾳ τα γεγονότα.

Το 1999 έγινε η μεγάλη ληστεία μέσω του χρηματιστήριου. Η αφρόκρεμα της αστικής τάξης, με αρωγό την κυβέρνηση Σημίτη, που λειτουργούσε σαν κλου-

χθηκε και η άσκηση ποινικών διώξεων κατά χρηματιστών. Προσοχή: μόνο κατά χρηματιστών και όχι κατά καπιταλιστών ιδιοκτητών επιχειρήσεων.

Οι διώξεις ασκήθηκαν το 1999 από τον εισαγγελέα Αστρογέρακα και η ανάκριση ανατέθηκε στη 19η τακτική ανακρίτρια Κ. Μπουρμπούλια. Η Μπουρμπούλια άρχισε τις ανακρίσεις και κατά τη διάρκεια της θητείας της κόπτοιοι χρηματιστές προφυλακίστηκαν (για να αποφυλακιστούν αργότερα). Τελικά, η Μπουρμπούλια απήγγειλε κατηγορίες μόνο για το πλημμέλημα της χειρογράφησης μετοχών και όχι για τα κακουργήματα της απάτης και του ξεπλύματος μαύρου χρήματος. Μετά από μερικά χρόνια, η Μπουρμπούλια βρέθηκε κατηγορούμενη για συμμετοχή στο περιβότο «παραδικαστικό κύκλωμα», προφυλακίστηκε, δικάστηκε και καταδικάστηκε σε ποινή 12ετούς κάθειρξης, κατηγορούμενη μεταξύ άλλων και για «εξυπηρέτηση» κατηγορούμενων για το

σύνη (ή όταν παραβιάζουν τους κανόνες του παραχνιδιού).

Ποτέ, όμως, αυτή η Δικαιοσύνη δεν πρόκειται να δικάσει τον καπιταλισμό. Αυτό είναι το επιμύθιο αυτής της ιστορίας. Ειδοτες κανέναν καπιταλιστή να αυτοκτονεί ή να βγαίνει στη ζητιανιά μετά την κατάρρευση του χρηματιστήριου το 1999-2000; Αντίθετα, είμαστε σήμεροι ότι γνωρίζετε πολλούς που πάστηκαν στην παγίδα και έκλαψαν τα λεφτά τους. Αυτά τα λεφτά άλλαξαν χέρια και σήμερα δεν τα τσέπωσαν οι 42 που δικάστηκαν και πλέον είναι αθώοι. Αυτοί πήραν την προμήθεια τους, ενώ τα χοντρά πάταξαν στην κουτορνίθια και έκλαψαν τα λεφτά τους. Αυτά τα λεφτά είναι αθώα, οι διαχειριστές, οι χρηματιστές, της μεγάλης ληστείας και όχι τους ληστάρχους. Γιατί θα καταδίκοιξε υποκριτικά κάποιες επιμέρους περιπτώσεις και όχι την ίδια τη ληστεία. Η αστική Δικαιοσύνη δε δικάζει ποτέ τον καπιταλισμό, ο οποίος είναι καθ' όλα νόμιμος, αλλά κάποιες κραυγαλέες περιπτώσεις παρασπονίας. Ακόμα, δε, και σ' αυτές τις περιπτώσεις δεζήνει τρομερή ευαισθησία και σπάνια καταλήγει σε καταδίκες, γιατί το σύστημα φροντίζει τους ανθρώπους του (εκτός από κάπι τελειωμένους πολιτικούς τύπου Τσοχατζόπουλου – σπανιότατες περιπτώσεις, ως γνωστόν). Και οι δικαστές σ' αυτές τις περιπτώσεις συνήθως σηκώνουν τα χέρια φωλά και λένε: «αυτά τα στοιχεία μας έφεραν, πώς να καταδικάσουμε τους ανθρώπους».

Δεν γνωρίζουμε λεπτομέρειες από τη δικογραφία για να μπορέσουμε να κρίνουμε την αθωατική δικαστική απόφαση. Άλλα και δεν έχει ιδιαίτερη σημασία. Γιατί και καταδικαστήκαν η ίδιας η απόφαση, θα αφορούσε μόνο μερικούς διαχειριστές της μεγάλης ληστείας και όχι τους ληστάρχους. Γιατί θα καταδίκοιξε υποκριτικά κάποιες επιμέρους περιπτώσεις και όχι την ίδια τη ληστεία. Η αστική Δικαιοσύνη δε δικάζει ποτέ τον καπιταλισμό, ο οποίος είναι καθ' όλα νόμιμος, αλλά κάποιες κραυγαλέες περιπτώσεις παρασπονίας. Ακόμα, δε, και σ' αυτές τις περιπτώσεις δεζήνει τρομερή ευαισθησία και σπάνια καταλήγει σε καταδίκες, γιατί το σύστημα φροντίζει τους ανθρώπους του (εκ

■ Δολοφονία Σαχζάτ Λουκμάν Χρυσαυγίτες οι δολοφόνοι

Να γλιτώσουν από την κατηγορία της «συγκρότησης και ένταξης σε εγκλιματική οργάνωση» προσπαθούν οι δύο χρυσαυγίτες που δολοφόνησαν σε νυχτερινή ενέδρα τον 27χρονο μετανάστη εργάτη Σαχζάτ Λουκμάν. Στόχος της υπεράσπισης τους (με επικεφαλής τον τέως βουλευτή της ΝΔ Φούσσα) είναι να μη χαρακτηριστεί έγκλημα με ρατσιστικά κίνητρα η δολοφονία, να επικαλεστούν βρασμό ψυχής και άλλα ελαφρυντικά και να «σπάσουν» τα ισόβια. Αν δεν τα καταφέρουν στον πρώτο βαθμό, να έχουν στήσει ένα σκηνικό νομικής υπεράσπισης που θα τους επιτρέψει να το πετύχουν στο δεύτερο βαθμό.

Γ' αυτό και ο Χρ. Στεργιόπουλος μοίρασε γραπτή δήλωση στην οποία ανέφερε: «Το περιστατικό αυτό είναι παντελώς άσχετο με δήθεν ρατσιστική βία και τη χρυσή Αυγή. Αντίθετα, διαφωνώ πλήρως με την ιδεολογία του κόμματος αυτού και καταδικάζω την πρακτική του». Τα ίδια υποστήριξε και ο δεύτερος των φρονιάδων, ο Δ. Λιακόπουλος.

Ομως, τα ίδια τα γεγονότα που κατέθεσαν οι δύο μπάτσοι που τους συνέλαβαν δείχνουν ότι τα δυο αυτά καθάρματα είναι χρυσαυγίτες που είχαν βγει παγανιά για να σκοτώσουν. Και οι δύο κουβαλώσαν στιλέτα τύπου πεταλούδας, ενώ είχαν βγάλει την πινακίδα από το σκούτερ και την είχαν στη θήκη κάτω από τη σέλα. Μόνο όποιος βγαίνει παγανιά για να σκοτώσει κάνει τέτοια κίνηση.

Σε μια προκλητική ενέργεια τους, από την αρχή κιόλας της δίκης, οι συνήγοροι των δύο χρυσαυγιτών δολοφόνων ζήτησαν να μη νομιμοποιηθεί η πολιτική αγωγή των γονιών του θύματος, δηλώνοντας ότι δεν έχουν αντίρρηση «να παρευρεθεί η πραγματική οικογένεια του θύματος! Υπαινίχτηκαν, δηλαδή, ότι οι γονείς του Λουκμάν δεν ήταν οι γονείς του, αλλά κάποιοι άγνωστοι που παρίστανταν τους γονείς! Το δικαστήριο (Μικτό Ορκωτό) απέρριψε το αίτημά τους και νομιμοποίησε την πολιτική αγωγή.

Οι δύο πρώτοι μάρτυρες κατέθεσαν ότι ξύπνησαν όταν άκουσαν βογχητά κάτω από το παράθυρό τους. Οταν άνοιξαν, είδαν δύο άτομα, ένα πάνω στο σκούτερ και ένα να στέκεται εκεί κοντά. Μετά είδαν ένα τρίτο άτομο κουλουριασμένο στο δρόμο λίγο μακρύτερα. Ο οδηγός του σκούτερ φώναξε στον άλλο «έλα, πάμε να φύγουμε» κι αυτός κινήθηκε χαλαρά προς το σκούτερ, δείγμα του ότι δεν είχαν καμιά ταραχή για το μαχαίρωμα που μόλις είχαν κάνει.

Η δίκη διακόπηκε για την Τετάρτη 8 Γενάρη του 2014.

Προσάραξαν τα υποβρύχια

Αντε να τα πούμε, να καταψηφίσετε, να φύγουμε. Αυτό άναδιδε η τοποθέτηση των ΣΥΡΙΖΑίων, με πρώτο και καλύτερο τον ίδιο τον Τσίπρα, στη συζήτηση της πρότασής του για σύσταση εξεταστικής επιτροπής για τα υποβρύχια. Δεν είχαν να εισφέρουν ούτε ένα καινούργιο στοιχείο, πέρα απ' αυτά που είναι γνωστά εδώ και χρόνια, τα οποία και οι ίδιοι είχαν επικαλεστεί στην πρότασή τους. Γιατί σκάνδαλο φυσικά υπάρχει. Σκανδαλάρα μάλιστα. Οταν, όμως, δεν μπορείς να το τεκμηριώσεις με στοιχεία, μένεις στο επίπεδο της πολιτικής καταγγελίας, δε δίνεις στον αντίταυλο την ευκαιρία να ξεφύγει μέσω της κοινοβουλευτικής διαδικασίας.

Αμ' ο Βενιζέλος; Κόντεψε να πιάσει τη μιάμιση ώρα η ομιλία του και δεν είπε απολύτως τίποτα για να δικαιολογήσει τις απειλές του τις προηγούμενες μέρες, ότι θα φέρει στοιχεία που θ' αποδεικνύουν ότι ο ΣΥΡΙΖΑ κινείται για να εξυπηρετήσει άλλα συμφέροντα. Ανέφερε το όνομα του Ταβουλάρη (εφοπλιστής, ιδιοκτήτης των Ναυτηγείων Ελευσίνας και Σύρου), δίνοντας στον Τσίπρα την ευκαιρία να του απαντήσει ότι αυτός υπήρξε συνεργάτης του Σαμαρά στην Πολιτική Ανοιξη. Ανέφερε τον συνεργάτη του Τσίπρα Γιάννη Ταφύλη, απόστρατο της αεροπορίας, τον οποίο κατηγόρησε ότι συνδέεται με τα «αντισταθμιστικά οφέλη», χωρίς να αναφέρει όμως κάτι που να τον ενοχοποιεί.

Το μόνο σημείο στο οποίο χτύπησε στόχο ο Βενιζέλος ήταν όταν αναφέρθηκε ευθέως στο ρόλο της Κατσέλη, που πήγε με τον Παμπούκη «και διάφορα στελέχη του χώρου» (απέφυγε να ονοματίσει τον Νίκο Παπανδρέου) στο Αμπου Ντάμπι και έκλεισε τη συμφωνία με τον Ισκαντάρ Σάφα. Επ' αυτού ο Τσίπρας δεν είπε κουβέντα, όμως μια μελλοντική συνεργασία με την Κατσέλη ασφαλώς δυσκολεύει.

Τα όρια του αστικού αντιφασισμού

Οτριχασμός των βουλευτών των ΑΝΕΛ στην ψηφοφορία για την αναστολή της κρατικής χρηματοδότησης του νεοναζιστικού μορφώματος ήταν αναμενόμενος. Οι περισσότεροι ψήφισαν κατά, μερικοί ψήφισαν «παρών» και μόνο δύο ψήφισαν υπέρ της αναστολής. Οσο για τον βροντώδη πρόεδρο Καμμένο, φρόντισε να την κάνει με ελαφρά πτηνοματάκια, για να μην ψηφίσει τίποτα. Να γλείψουν το ακροδεξιό ακροατήριο θέλησαν οι κυρίες και οι κύριοι των «αντιμημονιακών» ΑΝΕΛ.

Το ίδιο έκαναν και ο Γιακουμάτος με τον Πολύδωρα, παραδοσιακοί εκπρόσωποι της «λαϊκής δεξιάς» στη Β' Αθήνας, και ο ανεξάρτητος Ν. Νικολόπουλος. Τι να πεις, όμως, για τον Απόστολο Κακλαμάνη του ΠΑΣΟΚ και τους ανεξάρτητους Βουδούρη, Αλδόνη (κόμμα Λοβέρδου) και Κασαπίδη (έτοιμος να επιστρέψει στη ΝΔ); Ήταν στην

προηγούμενη ψηφοφορία, φρόντισαν να απουσιάσουν στην ψηφοφορία για τη ΧΑ, άρα η απουσία τους είχε καθαρά πολιτικό χαρακτήρα. Φαίνεται πως το φλερτ με τους ψηφοφόρους του νεοναζιστικού μορφώματος δεν αφορά μόνο τους παραδοσιακούς εκπροσώπους της «λαϊκής δεξιάς», όπως έχει καθιερωθεί να ονομάζεται η κοινοβουλευτική ακροδεξιά.

Είναι ευεξήγητη η απουσία της Ζωής Κωνσταντοπούλου, η οποία είχε δηλώσει «παρών» όταν ψηφίζοταν η σχετική νομοθετική διάταξη και προφανώς δε θέλησε να φέρει σε δύσκολη θέση το κόμμα της. Πώς να ερμηνευτεί, όμως, η στάση του Μ. Γλέζου που ψήφισε «όχι»;

Ο αντιφασισμός του Γλέζου ασφαλώς δεν αμφισβητείται. Επειδή αυτό το δέρει και ο ίδιος, επέλεξε να κάνει ντόρο γύρω από το όνομά του (καταπάτω το συνηθίζει) σε μια ψηφοφορία που έτσι

κι αλλιώς ήταν εκ των προτέρων κερδισμένη. Ομως, αυτή του η στάση έδειξε ταυτόχρονα και τα όρια του αστικού αντιφασισμού, εκπρόσωπος του οποίου είναι και ο Γλέζος. Είναι χαρακτηριστική η δήλωση που έκανε: «Τους σταυρωτήδες των χριστιανικών αρχών, τους διαστρεβλωτές των αρχαίων Ελλήνων και όλους αυτούς που θέλησαν να διαβρώσουν την ελληνική κοινωνία δεν τους πολεμόμε με αποράσεις, αλλά πολιτικά». Δεν τους πολεμάμε όπως αυτοί επιδιώκουν».

Οι νεοναζί με την εγκληματική δράση υποβιβάζονται από τον Γλέζο σε «αντιχριστιανούς» και «διαστρεβλωτές των αρχαίων Ελλήνων». Η δολοφονική δράση των ταγμάτων εφρόδου δεν αναφέρεται καν. Το όλο θέμα περιορίζεται σε μια φιλοσοφικοϊστορική διαμάχη, σε μια μάχη ιδεών. Σε μια τέτοια διαμάχη, λογικό είναι να μη χω-

ρούν διοικητικές αποφάσεις. Και γιατί οι διοικητικές αποφάσεις δεν είναι πολιτική, αλλά πολιτική είναι μόνο η συζήτηση περί χριστιανισμού και παγανισμού και περί της ορθής ερμηνείας της αρχαιοελληνικής ιστορίας;

Ο Γλέζος δεν είναι χτεσινός. Κι επειδή δεν είναι χτεσινός, ξέρει πολύ καλά ότι ο φασισμός αντιμετωπίστηκε από τους κομμουνιστές και αντιφασίστες πρωτίστως στο δρόμο. Οχι μόνο με προπαγάνδα και ζύμωση, αλλά και με επαναστατική δράση, με τη Μαζική Λαϊκή Αυτοάμυνα στην Ελλάδα (στα δικά του χρόνια), με το Κόκκινο Μέτωπο στη Γερμανία κτλ. Επειδή ακριβώς δε θέλει να γίνει αυτό, επειδή δε θέλει την ανάπτυξη ενός μαχητικού λαϊκού αντιφασισμού, έφτασε να αρνηθεί ακόμα και μια περιορισμένης σημασίας διοικητική απόφαση του αστικού συστήματος, που ξέρουμε πως αναγκάστηκε να την πάρει.

■ Πλειστηριασμοί

Αρχισε το ξήλωμα του πολόβερ

Οποιος κάνει το κόπο να διαβάσει ολόκληρη τη συνέντευξη Τύπου που έδωσε ο Χατζηδάκης την περασμένη Τετάρτη θα καταλάβει πως όχι μόνο δεν υπάρχει σύγκρουση με την τρόικα στο θέμα των πλειστηριασμών πρώτης κατοικίας, αλλά αντίθετα η τρόικα είναι στο κόλπο. Η ανοχή που δήθεν επιδεικνύει η τρόικα, αφήνοντας την κυβέρνηση να νομοθετήσει σύμφωνα με τις πολιτικές ανάγκες της είναι μια κατασκευή. Μια κατασκευή με στόχο να βοηθήσει την κυβέρνηση να ξεπεράσει τη γκρίνια κάποιων βουλευτών της (και ν' αποφύγει κάποιο ενδεχόμενο κοινοβουλευτικό «αστύχημα»), σείστων το μπαρόκρητη πλειστηριασμό, ώστε να προσέλθουν στα υποκαταστήματα των τραπεζών και να προχωρήσουν σε ρυθμίσεις. Ο Χατζηδάκης διέρυνε τα κριτήρια που τέθηκαν σε σχέση με αυτά που διέρρεε αρχικά, γιατί σημασία δεν έχουν τόσο τα τρία κριτήρια, που πρέπει να ισχύουν σωρευτικά, όσο το τέταρτο.

Τα τρία κριτήρια βάσει των οποίω

Το δίκιο του αγώνα οπλίζει τους διοικητικούς υπάλληλους του ΕΚΠΑ με πρωτοφανή αποφασιστικότητα και πείσμα να δώσουν μάχη μέχρι τέλους. Και αυτή την εβδομάδα (και μέχρι την ερχόμενη Τρίτη) αποφάσισαν επαναλαμβανόμενες 24ωρες απεργίες, ενώ καθαίρεσαν και το πουλημένο Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου τους και την Παρασκευή προχώρησαν στην εκλογή νέου.

Στη Γενική τους Συνέλευση, οι εργαζόμενοι του Πανεπιστήμιου Αθηνών αποφάσισαν να συνεχίσουν τον αγώνα τους «ενάντια στις απολύτεις, τη διαθεσιμότητα, τη θέση συναδέλφων σε αργία και την αποδόμηση – ιδιωτικοποίηση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης» και να εμείνουν «στην αναστολή της ΚΥΑ και των πράξεων που απορρέουν από αυτήν» και στην «ανάκληση των διαπιστωτικών πράξεων που απορρέουν από την εφαρμογή των ΚΥΑ και αφορούν την κατάργηση κλάδων και τις διαθεσιμότητες με τους ίδιους όρους».

Μετά τις πισώπλατες μαχαιρίες που έχουν δεχτεί (σταμάτημα της απεργίας στο ΕΜΠ, άρα σπάσιμο του δυνατού απεργιακού μετώπου, απόφαση της Συγκλήτου του ΕΚΠΑ να ξεκινήσουν τα μαθήματα από τη Δευτέρα, 16 Δεκέμβρη), οι διοικητικοί υπάλληλοι του ΕΚΠΑ συνεχίζουμε το δίκαιο αγώνα μας ενάντια στις απολύτεις, τη διαθεσιμότητα, τη θέση συναδέλφων σε αργία και την αποδόμηση – ιδιωτικοποίηση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Έχουμε προκηρύξει δύο 24ωρες απεργίες με περιφρούρηση των εργασιακών μας χώρων την Δευτέρα 16/12/2013 και την Τρίτη 17/12/2013. Σύμφωνα με την απόφασή μας, δεν παρεμποδίζουμε και δεν υποστηρίζουμε την εκπαίδευτική διαδικασία, αλλά ούτε και να την υποστηρίξουν.

Είναι γεγονός ότι η απεργία βρίσκεται σε πολύ κρίσιμη φάση και οι εργαζόμενοι πρέπει να ξεπέρασουν τα χλιαρά μύρια εμπόδια που τους βάζει η αδιαλλαξία του υπουργού Παιδείας (που πήρε ο κ..ς του αέρα μετά το φιλί του Ιούδα που έδωσαν στους διοικητικούς του ΕΚΠΑ οι εργαζόμενοι του ΕΜΠ), το γεγονός ότι απόμειναν μόνοι τους να δίνουν τη μάχη και η απόφαση της πανεπιστημιακής κάστας να «ανοίξει» το Πανεπιστήμιο, παρά τα μεγάλα προβλήματα στη λειτουργία του, οιφαιρώντας έτσι μια ουσιαστική συνιστώσα της πίεσης προς την κυβέρνηση.

Σύμμαχο πλέον στον αγώνα τους, οι διοικητικοί υπάλληλοι έχουν μόνο τους φοιτητές (που και αυτοί, ως κίνημα, δεν ανταποκρίνονται στις ανάγκες των καιρών). Σ' αυτούς τους φυσικούς τους συμμάχους απευθύνονται οι εργαζόμενοι ζητώντας να πράξουν το ελάχιστο ουτονόητο: πρώτον, «να πάρουν αποφάσεις (οι φοιτητικοί σύλλογοι) ότι δεν πρόκειται να αποδεχθούν την άσκηση πίεσης σε εργαζόμενους που έχουν τεθεί σε διαθεσιμότητα ή σε αργία να αναλάβουν το βάρος της λειτουργίας του Ιδρύματος, όπως επίσης να μην προσληφθούν εργολαβικοί εργαζόμενοι στη θέση τους». Και δεύτερον, «να αναδείξουν τα κενά στη λειτουργία του ΕΚΠΑ μετά τη διαθεσιμότητα».

Μετά τη σχετική απόφαση της Συγκλήτου να ξεκινήσουν τα μαθήματα, οι διοικητικοί υπάλληλοι σήκωσαν το γάντι και απευθύνοντας ανοιχτή επιστολή προς τον Πρύτανη του ΕΚΠΑ, με κοινοποίηση προς τη μέλη της Συγκλήτου, κείμενο με της παραπρήσεις μας επί όλων των σημείων της πρότασής του Υπουργείου για την άμβλυνση των συνεπειών του μέτρου της διαθεσιμότητας στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, ζητώντας να μας απαντήσει στα ερωτήματα αυτά στο πλαίσιο του διαλόγου με τους εργαζόμενους και την ακαδημαϊκή κοινότητα, τον οποίο διάλογο θεωρούμε απαραίτητο, προκειμένου να εξευρεθεί βιώσιμη λύση στο πρόβλημα. Στην Γενική Συνέλευση του Συλλόγου μας, την Παρασκευή 13/12/2013, παρέστη η συγκλητικός, Πρόεδρος της Φιλοσοφικής, Καθηγήτρια Κυρία Ε. Καραμαλέκου, η οποία την προηγούμενη ακριβώς μέρα, μαζί με τον Πρόεδρο του Τμήματος ΠΕΔΔ, Καθηγητή του Διοικητικού Δικαίου κ. Χ. Χρυσανθάκη, είχε συνάντηση με τον Υπουργό Παιδείας, για την οποία μας ενημέρωσε.

Με την επιστολή αυτή θα θέλαμε να σας ενημερώσουμε ως προς τα μέλη της Συγκλήτου και τους Προέδρους των Τμημάτων, τον κα-

Το δίκιο του αγώνα τούς δίνει δύναμη να συνεχίσουν

λούν στην ουσία να αναλάβει την ευθύνη για το απέραντο μπάχαλο που θα δημιουργηθεί στο Πανεπιστήμιο, ενώ έμμεσα τον στιγματίζουν για τη στάση του και την πολύ «κοντή» μνήμη του, αφού ήταν αυτός -και μαζί ήλη η Συγκλήτος- που φώναζε ότι δεν μπορεί να λειτουργήσει το πανεπιστημιακό ίδρυμα μετά τις διαθεσιμότητες, ενώ τάχα αισθανόταν και δέος από το δίκαιο αγώνα που διεξάγουν οι διοικητικοί, «δίνοντας το αίμα τους για να σώσουν τη σάρκα τους». Η επιστολή αυτή έχει ως εξής:

«Κύριε Πρύτανη,

σύμφωνα με την απόφαση της Γενικής μας Συνέλευσης της 13/12/2013, οι διοικητικοί υπάλληλοι του ΕΚΠΑ συνεχίζουμε το δίκαιο αγώνα μας ενάντια στις απολύτεις, τη διαθεσιμότητα, τη θέση συναδέλφων σε αργία και την αποδόμηση – ιδιωτικοποίηση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Έχουμε προκηρύξει δύο 24ωρες απεργίες με περιφρούρηση των εργασιακών μας χώρων την Δευτέρα 16/12/2013 και την Τρίτη 17/12/2013. Σύμφωνα με την απόφασή μας, δεν παρεμποδίζουμε και δεν υποστηρίζουμε την εκπαίδευτική διαδικασία.

Η Συγκλήτος όρισε την Δευτέρα 16η Δεκεμβρίου 2013 ως ημερομηνία έναρξης των μαθημάτων του χειμερινού εξαμήνου, καλώντας στο ενδιάμεσο το Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων να συμβάλει στην επίτευξη της ομαλής λειτουργίας του Πανεπιστημίου Αθηνών, μέσω ουσιαστικής συζήτησης με το επίσημο Πανεπιστήμιο, για την άρση συγκεκριμένων τυπικών και πρακτικών προβλημάτων.

Στις 12/12/2013 αποστέλθη στο Υπουργείο Παιδείας με κοινοποίηση στην Διοίκηση του Ιδρύματος και στα μέλη της Συγκλήτου, κείμενο με της παραπρήσεις μας επί όλων των σημείων της πρότασής του Υπουργείου για την άμβλυνση των συνεπειών του μέτρου της διαθεσιμότητας στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, ζητώντας να μας απαντήσει στα ερωτήματα αυτά στο πλαίσιο του διαλόγου με τους εργαζόμενους και την ακαδημαϊκή κοινότητα, τον οποίο διάλογο θεωρούμε απαραίτητο, προκειμένου να εξευρεθεί βιώσιμη λύση στο πρόβλημα. Στην Γενική Συνέλευση του Συλλόγου μας, την Παρασκευή 13/12/2013, παρέστη η συγκλητικός, Πρόεδρος της Φιλοσοφικής, Καθηγήτρια Κυρία Ε. Καραμαλέκου, η οποία την προηγούμενη ακριβώς μέρα, μαζί με τον Πρόεδρο του Τμήματος ΠΕΔΔ, Καθηγητή του Διοικητικού Δικαίου κ. Χ. Χρυσανθάκη, είχε συνάντηση με τον Υπουργό Παιδείας, για την οποία μας ενημέρωσε.

Με την επιστολή αυτή θα θέλαμε να σας ενημερώσουμε ως προς τη μέλη της Συγκλήτου και τους Προέδρους των Τμημάτων, τον κα-

εξής.

– Οι φοιτητές καλούνται να ξεκινήσουν μαθήματα σε χώρους στους οποίους δεν τηρούνται οι απαραίτητες συνθήκες ασφαλείας (λόγω της κατάργησης του κλάδου φυλάκων-νυχτοφυλάκων και της διαθεσιμότητας μεγάλου αριθμού του προσωπικού συντηρητής π.χ. ίλεκτρολόγοι, τεχνικοί). Οι χώροι δεν φυλάσσονται ούτε συντηρούνται επαρκώς με ότι κινδύνους μπορεί να εγκυμονεί αυτό. Ενδεικτικά αναφέρουμε πως την προηγούμενη εβδομάδα που έγινε προσπάθεια σε ορισμένα τμήματα να ξεκινήσουν μαθήματα δεν υπήρχε καν φωτισμός σε ορισμένα αμφιθέατρα ούτε στους διαδρόμους και φυσικά ούτε θέρμανση. Με ανακοίνωση του Επόπτη της Πλα/πολης στις 13/12/13 διαπιστώνεται ότι υπάρχει αδυναμία συντεταγμένης λειτουργίας των πλευρικών πυλών (νεκροταφείου Ζωγράφου, Καισαριανής) της Πανεπιστημιόπολης του ΕΚΠΑ, οι οποίες και παραμένουν κλειστές, λόγω της κατάργησης του κλάδου φυλάκων-νυχτοφυλάκων.

– Στις Γραμματείες Τμημάτων, που εξυπηρετούν το σύνολο των φοιτητών τους και ολές τις λειτουργίες των Τμημάτων, ο μέσος όρος απώλειας προσωπικού είναι 67%. Εκτός του ότι ο αριθμός των διοικητικών υπαλλήλων δεν επαρκεί για την εξυπηρέτηση βασικών λειτουργιών όπως εγγραφών, έκδοσης βαθμολογιών, πιστοποιητικών κ.λ.π., βάσει γνωμοδότησης από τον εργατολόγο κ. Καλαματιανό: «Οι υπάλληλοι πιθανούνται σε καθεστώς διαθεσιμότητας με διαπιστωτική πράξη δεν μπορούν να βρίσκονται στην υπηρεσία τους και δεν έχουν το δικαίωμα της υπογραφής. Σε αντίθετη περίπτωση λειτουργούν παράνομα και είναι υπεύθυνοι κυρίων παράνομη συμπεριφορά τους, άλλα και η διοίκηση (προϊστάμενοι κ.α.). Τα ανωτέρω ισχύουν και για τους τεθέντες σε αργία υπαλλήλους».

– Τα σπουδαστήρια και οι βιβλιοθήκες, με λιγότερο από το μισό προσωπικό τους αδυνατούν να λειτουργήσουν τόσο στην πρωινή ώστο και στην απογευματινή βάρδια, όχι μόνο στην εξυπηρέτηση των φοιτητών αλλά και στην παροχή υπηρεσιών προς τα μέλη ΔΕΠ.

Αυτά είναι ορισμένα μόνο από τα προβλήματα με τα οποία θα κληθούν να έρθουν αντιμέτωπα τα τμήματα την επόμενη εβδομάδα κατά την έναρξη της εκπαίδευτικής διαδικασίας.

Βασική προϋπόθεση για εμάς είναι να δεσμευθεί το Υπουργείο ότι: α) δεν θα επιβάλλει δίδακτρα στους φοιτ

Προσπαθεί ν' αναστηθεί

Κοίτα ποια μιλάει! Κοίτα ποια προσπαθεί να παραιστήσει το τζόβενο, ποζάροντας με καμιά δεκαριά ευρωλιγύρηδες νεολαίους, ούσα γερασμένη -όχι ηλικιακά, αλλά πολιτικά-, προσπαθώντας διά της σημειολογίας (η νεότητα έχει τη φρεσκάδα των ιδεών) να μας πείσει ότι κομίζει νέες ανατρεπτικές, ρηξικέλευθες ιδέες. Κοίτα με τι γελοία μέσα προσπαθεί να βγει από το σκοτάδι και να γοντζωθεί και πάλι στην ενεργό αστική πολιτική!

Ο λόγος για την φράση Αννα Διαμαντοπούλου. Που έκανε τα πάντα για να ξεπατώσει το δημόσιο σχολείο και το δημόσιο Πανεπιστήμιο. Που εζήλωσε τη δόξα της Θάτσερ και προσπαθούσε με το βούρδουλα να επιβάλλει στην εκπαίδευση όσα επέτασσαν τα ντόπια αφεντικά και η τρόικα. Που ήταν φανατική σταυροφόρος των Μνημονίων, που στραγγάλισαν μεταξύ των άλλων και την εκπαίδευση.

Τώρα, λέει, μέσα από το «Δίκτυο για τη μεταρρύθμιση στην Ελλάδα και την Ευρώπη», θα προσπαθήσει, «αξιοποιώντας τους θεσμούς», να «αλλάξει τις ευρωπαϊκές πολιτικές», όσον αφορά στην Παιδεία.

Γ' αυτό και ξαμολιέται να μαζέψει ένα εκατομμύριο υπογραφές στην Ελλάδα, μαζί με τη νεολαίστικη παρέα της για να «μην αφήσουμε την κρίση να φτωχύνει την Παιδεία!». Για να τις τρίψει στη μούρη των ευρωπαίων ιμπεριαλιστών και να ταρακούνησε τη συνειδησή τους! Η ειδηση είναι μόνο για γελιά (και μπινελίκια).

■ Πρωτοβάθμια Φροντίδα Υγείας – ΕΟΠΥΥ

Στόχος η παραπέρα αφαίμαξη των εργαζόμενων

Ηαπεργία των γιατρών του ΕΟΠΥΥ και οι καμποτινισμοί του Μπουμπούκου, που «δεν συζητά με απεργούς», αλλά αναγκάζεται να «συζητήσει» όταν τον διατάζει ο Σαμαράς (που δε θέλησε να τα χαλάσει με τους δεξιούς συνδικαλιστές του ΠΠΣ και του ΙΣΑ, μετά και τις καρεκλιές που έπεισαν πριν από κάποιες μέρες στη Συγγρού), σκεπτάζουν την ουσία των σαρωτικών αλλαγών που επιδιώκονται στην (κατ' ευφημισμόν) Πρωτοβάθμια Φροντίδα Υγείας, με σκοπό να φορτωθούν ακόμη περισσότερες δαπάνες υγείας στις πλάτες των ασφαλισμένων.

Ασφαλώς και είναι ζήτημα -και μάλιστα τεράστιο- η αλλαγή των εργασιακών σχέσεων των γιατρών. Η κυβέρνηση βγάζει μέσω αυτών το μεγαλύτερο κομμάτι των 12.500 διαθεσιμότητων του δεύτερου κύκλου. Κοντέύουν τους 10.000 οι γιατροί του ΕΟΠΥΥ, οπότε εύκολα θα βρουν από τους ΟΤΑ τους εναπομένοντες μέχρι να συμπληρωθεί ο αριθμός των 12.500. Η απόφαση της κυβέρνησης να τους «προσφέρει» μόνιμη (αλλά και αποκλειστική) απασχόληση στο ΕΣΥ (αφού περάσουν ένα διάστημα διαθεσιμότητας) δεν είναι μόνο «τυράκι» για τους γιατρούς, που δεν ξέρουν καν με τι εργασιακό καθεστώς θα προσληφθούν, ενώ η πλειοψηφία τους έχει ιδιωτικά ιατρεία που δε θελει να τα κλείσει. Είναι και μια μεθόδος να μειωθεί ο αριθμός των γιατρών

στο Δημόσιο. Γ' αυτό υπάρχει και η «αντιπροσφορά», να τους εξασφαλίσει 200 επισκέψεις το μήνα στα διωτικά τους ιατρεία, ήτοι ένα διχλιαρό, οπότε από μισοδημόσιοι -μισοιδιώτες θα μετρητούν σε καθαρά ιδιώτες.

Το σύστημα αυτό δουλεύει μια χαρά εδώ και καιρό και έχει οδηγήσει σε μια κατακόρυφη αύξηση της ιδιωτικής δαπάνης προς γιατρούς από τους ασφαλισμένους. Κάθε γιατρός που είναι συμβεβλημένος με τον ΕΟΠΥΥ δικαιούται να πάρει έναν αριθμό ασθενών το μήνα. Οι γιατροί (ιδίως εκείνοι που έχουν κάποια χρόνια στο επάγγελμα και μια ορισμένη πελατεία) συμπληρώνουν το πλαφόν της πρώτες κιόλας μέρες. Δεν τους απαγορεύεται, όμως, να δέχονται ασθενείς και να συνταγογραφούν και πέρα από το πλαφόν. Οι ασθενείς δεν μπορούν να παίρνουν τις στράτες και να ψάχνουν γιατρό που δεν έχει συμπληρώσει το πλαφόν. Πηγαίνουν στο δικό τους γιατρό, σκάνε από την τσέπη τους το δεκάευρο και κάνουν την εξέτασή τους (ή απλώς παίρνουν τη συνταγή με τα φάρμακα τους οι ηλικιωμένοι και οι χρονιώς πάσχοντες). Εποικοδόμηση μέρος των δαπανών για γιατρούς, που τις δικαιούνται οι ασφαλισμένοι και μέχρι πρότινος τις είχαν δωρεάν, τώρα τις πληρώνουν από την τσέπη τους.

Ερχεται τώρα η συγκυβέρνηση και ανακοινώνει ότι έχει έτοιμο ένα... επαναστατικό σύστημα Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας, το οποίο ετοιμάσει κάποια επιτροπή. Στην πραγματικότητα, το ετοιμάσει η task force του Ράιχενπαχ, που κάνει τεράστια δουλειά στο παρασκήνιο. Δηλαδή, η κυβέρνηση που εξανύγκασε τους ασφαλισμένους να πληρώνουν ακόμα και το γιατρό που απλά τους γράφει τα φάρμακα από την τσέπη τους, ξαφνικά έγινε γολαντόμα και θα εξασφαλίσει αποτελεσματική και δωρεάν πρωτοβάθμια περιθαλψη για όλους!

Αυτή η ιστορία είναι πολύ παλιά. Από τη δεκαετία του '80, όταν η πρώτη κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ δημιούργησε το ΕΣΥ, που ήταν ένας αστικός εκσυγχρονισμός, μια κάποια πρόσδοση (μακριά βέβαια από τις πραγματικές ανάγκες του λαού), διακηρύχτηκε ότι θα δημιουργηθεί και ένα σύστημα Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας, το οποίο θα στηρίζεται στα Αστικά Κέ-

ντρα Υγείας. Από τότε πέρασαν τρεις δεκαετίες και τέτοιο σύστημα δεν έγινε. Γιατί; Γιατί απαγορεύεται κονδύλια για την κατασκευή Πολυϊατρείων στις μεγάλες πόλεις και για προσλήψεις γιατρών. Ολα τα σχέδια που κατά την προηγούμενη διοικητική περίοδο θα μειώσουν δραστικά και αυτά που δίνονταν μέχρι τώρα. Είναι, άλλωστε, γνωστό ότι ο ΕΟΠΥΥ ήταν θυμητηγένης από τη δημιουργία του και πλέον είναι εντελώς χρεοκοπημένος.

Πώς θα υλοποιηθεί το σχέδιο; Καταρχάς, με τη μετατροπή του ΕΟΠΥΥ αποκλειστικά σε αγοραστή υπηρεσιών υγείας. Απαγορεύεται πλέον ο ΕΟΠΥΥ να έχει δικές του υπηρεσίες υγείας. Από πάνω θ' αγοράζει υπηρεσίες υγείας ο ΕΟΠΥΥ; Από το υπό κατασκευή κρατικό σύστημα Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας, το οποίο θα αποτελείται από τα επαρχιακά Κέντρα Υγείας και από τη πλούτιατρεία του ΕΟΠΥΥ, και από τον ιδιωτικό τομέα.

Δηλαδή, αρπάζουν τα πλούτιατρεία του ΙΚΑ, που χτίστηκαν με τις εισφορές των εργαζόμενων και δεν μπορούσε να τ' αρπάξει το κράτος και να κάνει κοινωνική πολιτική με ξένα κόλλυβα. Τώρα, που έχουν χρεοκοπήσει και απαξιώσει την Κοινωνική Ασφάλιση, τώρα που ο αρχιλογής (το κράτος των καπιταλιστών) εμφανίζεται σαν... προστάτης των ληστευμένων (των εργαζόμενων), ήρθε ο καιρός ν' αρπάξουν και τα πλούτιατρεία του ΙΚΑ, που πλέον έχουν μετονομαστεί σε πλούτιατρεία του ΕΟΠΥΥ, και να στήσουν το περιβόλτο σύστημα Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας, τα οποία θα πουλάνε υπηρεσίες στον ΕΟΠΥΥ! Φυσικά, σύντομα αυτά τα Αστικά Κέντρα Υγείας θα μετατραπούν σε στάθλους, λόγω έλλειψης χρηματοδότησης, οπότε δύο το πεδίο θα παραμείνει ανοιχτό για τους μεγαλεμπόρους της υγείας.

Πριν από λίγες μέρες, έγινε στο Μέγαρο Μουσικής ολόκληρη φιέστα για την Υγεία, με τη συμμετοχή του Σαμαρά, του Βενιζέλου και του υφυπουργού Υγείας... της Γερμανίας Τόμας Λίκα! Τι γύρευε η αλεπού στο παζάρι; Τι γύρευε εκπρόσωπος της γερμανικής κυβέρνησης σε μια εκδήλωση για την οργάνωση της Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας στην Ελλάδα; Κάθε άλλο παρά εθιμοτυπική ήταν η παρουσία του γερμανού υφυπουργού, όπως φαίνεται καθαρά από αυτά που είπε: «Έχουμε τη φιλοδοξία να βελτιώσουμε την υγεία των ελλήνων πολιτών. Συμφωνήσαμε σε διάφορα βήματα που πρέπει να γίνουν προς αυτή την κατεύθυνση, συμφωνήσαμε σε δέκα πυλώνες και πάνω από εκατό παραδοτέα, οπότε ουσιαστικά έχουμε ένα masterplan το οποίο θα πρέπει να ακολουθήσουμε τώρα, από σήμερα. Φιλοδοξία μας, λοιπόν, είναι να ακολουθήσουμε την προσπάθεια αυτή βήμα προς βήμα και έτσι γίνεται η υλοποίηση των καλών μεταρρυθμί-

σεων!

Ούτε τα προσχήματα δεν τηρούν πλέον. Ένας γερμανός υφυπουργός ήρθε και απεκάλυψε ότι το σχέδιο κατασκευάστηκε στο Βερολίνο και η δωσιλογική κυβέρνηση καλείται απλώς να το εφαρμόσει. Οχι ότι διαφωνεί, βέβαια. Ελληνες καπιταλιστές, σε συνεργασία με ξένους ομίλους, έχουν κάνει επενδύσεις στον τομέα της Υγείας. Τα συμφέροντα ντόπιων και ξένων καπιταλιστών υπερασπίζονται και ο γερμανός υφυπουργός και η ελληνική δωσιλογική κυβέρνηση.

Και μη νομίσει κανείς ότι θα δημιουργηθεί ένα σύστημα Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας, έστω και υποβαθμισμένο, που θα παρέχει δωρεάν υπηρεσίες στο λαό. Το αντίθετο θα συμβεί. Ο ΕΟΠΥΥ, ως αγοραστής υπηρεσιών υγείας, θα έχει κλειστό προσωπικόπλοιο. Και οι ασφαλισμένοι του θα έχουν προσωπική κάρτα υγείας. Αυτό σημαίνει ότι η κάλυψη δε θα είναι απεριόριστη, αλλά μέσα στο δριό που θα καθορίζει ο κλειστός προσωπολογισμός του ΕΟΠΥΥ.

Είναι τόσο χοντρή η κυβερνητική κοροϊδία που η προπαγάνδα ισχυρίζεται ότι για τη χρηματοδότηση των αναγκών των ασφαλισμένων του ΕΟΠΥΥ μπορεί να χρειαστεί ακόμη και αύξηση των εργοδοτικών εισφορών! Οταν μνημονιακή υποχρέωση αποτελεί η μείωση των εργοδοτικών εισφ

■ Απ' αφορμή τα <<πόθεν έσχες>> των αστών πολιτικών

Ατομική πολιτική ηθική, κοινωνική ανηθικότητα

Κάθε χρόνο τα ίδια. Οι δημοσιογράφοι των αστικών ΜΜΕ εκφράζουν την απέχθειά τους για την υποκρισία που κρύβει το περιβότο «πόθεν έσχες» των πολιτικών, αλλά δεν παραλείπουν να φτιάξουν λαϊκά αναγνώσματα, θεάματα και ακροάσματα. Κάθε φορά θα βρουν και κάτι για να εστιάσουν την προσοχή του λαού. Φέτος την τιμητική του είχε ο Τσουκαλάς, αλλά και η μοτοσικλέτα του Τσίπρα που δεν την οναφέρει στο «πόθεν έσχες», αλλά δεν έγραψε και τι την έκανε. Μερικοί όρχισαν και ερωτήματα για το πέραν της βουλευτικής αποζημίωσης εισδήμα της Παπαρήγα, «ξεχνώντας» ότι η ίδια είναι συνταξιούχος εκπαιδευτικός, ενώ λογικά θα παίρνει και κάποια σύνταξη από το σύνγρω της που σκοτώθηκε σε τροχαίο (ήταν δημοσιογράφος).

Να τα περάσουμε όλα ξώφαλτα; Οχι, να μην τα περάσουμε ξώφαλτα, αλλά να βλέπουμε και την ουσία. Οι νεοναζί για παράδειγμα φρόντισαν να έχουν προφίλ φτωχούληδων του θεού. Ακόμα και ο φιρερίσκος με τη συμβία του, που έχουν το γνωστό «φοζ» ξενοδοχείο στην πλατεία Αττικής. Ακόμα και ο Παναγιώταρος, που έχει εδώ και χρόνια μαγαζί με ρούχα τα οποία πουλάει πανάκριβα στα ανεγκέφαλα καραφλοειδή. Κι ο Τσίπρας, γόνος μιας εύπορης οικογένειας, έχει φροντίσει να έχει μηδέν κατάθεση στην τράπεζα στο όνομά του, για επικοινωνιακός λόγους προφανώς.

Η περίπτωση Τσουκαλά εξέπληξε, καθώς ιδιωτικό ασφαλιστήριο 1.000.000 ευρώ είναι σπάνια περίπτωση για απλό εργαζόμενο, έστω και μεσαίο στέλεχος μιας ιδιωτικής τράπεζας. Μόνο οι γιάπτηδες των ανώτερων κλιμακών έχουν τέτοια συμβόλαια. Ήταν τέτοιος ο Τσου-

καλάς; Και μπορούσε ταυτόχρονα να ασκεί και τα καθήκοντα του προέδρου της ΟΤΟΕ; Δε γίνεται με τίποτα. Πώς η τράπεζα έκανε τέτοιο συμβόλαιο σ' έναν εργαζόμενο, ο οποίος δεν μπορούσε (λόγω συνδικαλιστικής ενασχόλησης) να έχει πόστο ανώτερου στελέχους; Φιλανθρωπικά ιδρύματα δεν είναι οι τράπεζες, ιδιαίτερα οι ιδιωτικές. Άλλα δεν είναι ο Τσουκαλάς η μοναδική περίπτωση γραφειοκράτη συνδικαλιστή που έχει τέτοια εισοδήματα. Κάποιοι άλλοι συνδικαλιστές (Πουλαρίκας, Τσουκάτου), που ήταν γκεσμία της ΠΑΣΚΕ στο χώρο, εγκατέλειψαν το συνδικαλιστικό και έχουν δική τους χρηματιστηριακή εταιρία! Προκομμένοι άνθρωποι... Κι ο Τσουκαλάς προκομμένος άνθρωπος είναι, γι' αυτό και κατάφερε να την κάνει έγκαιρα από τη ΠΑΣΟΚ και να εκλεγεί βουλευτής με τον ΣΥΡΙΖΑ.

Ας πούμε τα πράγματα με τ' όνομά τους. Η αστική πολιτική είναι μια επικερδής υπόθεση, ιδιαίτερα όταν ασκείται εντός των κομμάτων εξουσίας. Δεν είναι τόσο η παχυλή βουλευτική αποζημίωση όσο ο διασυνδέσμεις με διάφορους παράγοντες της «οικονομικής ζωής» και η συμμετοχή σε διάφορα «λόγιπα». Καπιταλιστές χρηματοδοτούν τις προεκλογικές εκστρατείες υποψηφίων και τους «χαρτιλικώνουν» γενναία. Συγγενικά πρόσωπα πολιτικών προσώπων διαχειρίζονται το οικονομικό σκέλος και «ξεπλένουν» το χρήμα από τους καπιταλιστές.

Ολ' αυτά είναι γνωστά, αλλά δεν αποδεικνύονται. Καλύπτονται από μια ομερτά που δεσμεύει όλο τον καπιταλιστικό κόσμο. Σπάνια σπάει αυτή η ομερτά, σπώς έγινε στην περίπτωση Τσουχατζόπουλου. Ας αναρωτηθούμε, όμως, αν ο

Τσουχατζόπουλος θα είχε την ίδια σκληρή μεταχείριση σε περίοδο πολιτικής νηνεμίας. Ο λαός ήταν στις πλατείες και ζητούσε «άμια» και το σύστημα του πέτρες τον Τσουχατζόπουλο. Αν δεν υπήρχε η γενική λαϊκή κατακραυγή, οι μούντζες, τα γιουχάσματα και τα γιαουρτώματα, θα κοίταζαν να ρίζουν και τον Τσουχατζόπουλο στα μαλακά, όπως έχουν κάνει με πρωταγωνιστές σκονδάλων στο παρελθόν. Εδώ η ιστορία του χρηματιστήριου εκκαθαρίστηκε δικαστικά μετά από 14 χρόνια και έκλεισε με την ομόφωνη αθώωση όλων των κατηγορούμενων, ανάμεσα στους οποίους δεν ήταν κανένα πολιτικό στέλεχος.

Η αστική πολιτική παράγει τη διαφορά. Και εκείνοι οι σχηματισμοί που ανεβαίνουν ως αδιάφοροι βουτιούνται στη διαφορά όταν αρχίσουν να παίζουν ρόλο στη διαχείριση της εξουσίας. Θυμηθείτε τους Πασόκους. Πώς ξεκίνησαν και πού κατέληξαν. Και μη μας λένε οι ΣΥΡΙΖΑίοι ότι αυτοί είναι άιρθρατοι, γιατί έχουν μαζέψει στους κόλπους τους τη σάρα και τη μάρα του ΠΑΣΟΚ. Από Κοτσάκα και Ραυτόπουλο μέχρι Αλέξη Μητρόπουλο και Τσουκάλα.

Δεν μελλοντολογούμε. Την ιστορική εμπειρία επικαλούμαστε. Κάθε πολιτική δύναμη που διαχειρίζεται τις τύχες του καπιταλιστικού συστήματος βουτιέται στη διαφορά, γιατί το ίδιο το σύστημα που διαχειρίζεται είναι διεφθαρμένο. Υπάρχουν, βέβαια, και περιπτώσεις αυτών πολιτικών που πέθαναν στην φάθα. Ελόχιστες, αλλά υπαρκτές περιπτώσεις. Αυτό δεν τους έκανε θητικά ανώτερους από μόλις. Γιατί η ατομική ηθική δεν στέκεται πάνω από τη διαχείριση του καπιταλισμού, που είναι εξ ορισμού κοινωνικά ανήθικη.

Χαϊδεύουν τους εμπόρους του θανάτου

Ουδεμία έκπληξη μας προκάλεσε το νέο διατροφικό σκάνδαλο που αποκαλύφθηκε στη Γαλλία, με τα άλογα-πειραματόζωα που διοχετεύτηκαν στην κατανάλωση ως... φρέσκο βριδινό κρέας. Για να είμαστε ακριβείς, δεν πρόκειται για νέο σκάνδαλο, αλλά για ένα ακόμη επεισόδιο στο διαρκές διατροφικό σκάνδαλο. Ούτε το πρώτο είναι ούτε το τελευταίο.

Οπως αποκαλύφθηκε, φαρμακευτικές εταιρίες διοχετεύσαν στην κατανάλωση άλογα τα οποία χρησιμοποιούσαν για πειράματα. Επίσης, στην κατανάλωση διοχετεύθηκαν άλογα από ιπποδρόμια, τα οποία προφανώς είχαν εμβολιαστεί με φανυλοβούταζόνη, η χρήση της οποίας απαγορεύεται παντελώς σε ζώα που προφύλαξη! Οπως καταλαβαίνετε, η εταιρία ήταν στον κόλπο (ήξερε δηλαδή πού θα πάνε τα άλογα), αλλά φύλαγε τα νώτα της.

στην Ευρώπη.

Με απόλυτο κυνισμό ο φαρμακευτικός κολοσσός Sanofi Pasteur ανακοίνωσε ότι την τελευταία τριετία έχει ξαναπουλήσει 200 περίπου άλογα, τα οποία χρησιμοποιούσε για πειράματα, σε κτηνιατρικές σχολές, εργαστήρια κτλ. Οι πληροφορίες, όμως, λένε πως τα άλογα πουλήθηκαν σε έμπορο αλόγων, ο οποίος τα προσέδιδε στην Ευρώπη.

Μετά την αποκάλυψη και χωρίς να έχουν δοθεί στη δημοσιότητα περισσότερες λεπτομέρειες, ο αρμόδιος υπουργός έσπευσε να καθησυχάσει τους Γάλλους, δηλώνοντας ότι είναι πρόωρο να επιπωθεί ότι από τη διακίνηση του συγκεκριμένου κρέατος τέθηκε σε κίνδυνο η δημόσια υγεία! Πρόκειται για την κλασική μέθοδο. Οταν ξεσπά κάποιο επεισόδιο του διατροφικού σκανδάλου, κάνουν μερικές κατασταλτικές κινήσεις για τα μάτια του κόσμου, ενώ ταυτόχρονα δίνουν διαβεβαιώσεις ότι δεν υπάρχει κίνδυνος υγείας. Μοναδικός τους σκοπός είναι να καθησυχάσουν τις πλατείες εργαζόμενες μάζες, που καταναλώνουν αυτά τα προϊόντα, για να μην υπάρξει απότομα «καθίσμα» της κατανάλωσης και πληγούν τα συμφέροντα των κατηγοριών της δρόμου.

μο τους.

Αυτό που αποκαλύφτηκε στη Γαλλία με τα πειραματόζωα της Sanofi δεν είναι η εξαίρεση, αλλά ο κανόνας. Όλα τα εμβολιασμένα με την απαγορευμένη φανυλοβούταζόνη άλογα, είτε άλογα ιπποδρόμου είτε παραγωγικά άλογα από άλλες χώρες, οδηγούνται στα σφραγίδια και από εκεί στην κατανάλωση.

Με την ευκαιρία να αναφέρουμε ότι μόλις το Νοέμβριο ο ΕΦΕΤ επέβαλε κάποια πρόστιμα στις εταιρίες που νόθευαν προϊόντα βιδονίου με αλογίσιο κρέας, το οποίος σε αρκετές περιπτώσεις ήταν μολυσμένο και με φανυλοβούταζόνη. Συνολικά, τα πρόστιμα φτάνουν τα 228.000 ευρώ. Ποσό γελοίο σε σχέση με το έγκλημα. Και βέβαια, καμία εταιρία δεν σφραγίστηκε. Επί του θέματος αυτού θα επανέλθουμε αναλυτικά σύντομα.

■ Βρούτσης για ανεργία

Τα ίδια χοντρά ψέματα

Αυτός δε συμμαζεύεται με τίποτα. «Τα στοιχεία των ροών μισθωτής απασχόλησης στον ιδιωτικό τομέα για το μήνα Νοέμβριο, επιβεβαιώνουν και φαίνεται να παριώνουν την τάση σταθεροποίησης στην αγορά εργασίας», δήλωσε ο Βρούτσης την περασμένη Δευτέρα. Ο λόγος για το περιβότη σύστημα Εργάνη, που έχει στήσει ο ίδιος για να εκδει

κάθε μήνα ανακοινώσεις σύμφωνα με τις οποίες η ανεργία πότε πέφτει και πότε σταθεροποιείται (φρενάρει, όπως έλεγε αυτός ο πολιτικός κλόουν σε πρόσφατη τηλεοπτική εμφάνισή του).

«Το φετινό ενδεκάμηνο Ιανουάριος – Νοέμβριος 2013 είναι πλεονομιστικό για πρώτη φορά μετά το ξεκίνημα της κρίσης και, μάλιστα, κατά 113.489 νέες θέσεις μισθωτής εργασίας», δήλωσε ο Βρούτσης, λίγες μέρες μετά τη δημοσιοποίηση της Ερευνας Εργατικού Δυναμικού της ΕΛΣΤΑΤ για το Σεπτέμβριο του 2013, σύμφωνα με τα οποία το ποσοστό ανεργίας σημείωσε νέο ρεκόρ και ανήλθε στο 27,4

ANTIKYΝΩΝΙΚΑ

Θα οργανωδούμε
ή τζάμπα δα χαδούμε;

Πόσα σακάκια και μουσικά πάνω από χειροπέδες, χοιροπάδες; Πόσα σκεπάσματα ακόμη δα κρύβουν αυτές και την ουσία, μέχρι η ανδρωπότητα να νικήσει τους δεινόσαυρους, τους φριχτούς εχδρούς του ανδρώπου και να βγει από την προϊστορία;

Και βέβαια «το κόμμα βγαίνει πιο δυνατό μέσα από το συνέδριο» κυρ-Φώτη μου. Απλά αναρωτιόμαστε ποια δα ήταν η δήλωσή σου αν δεν επανεξέλεγε υμάς ως πρόεδρο... Και τώρα, μετά από «τον πλούσιο προβληματισμό» σας όπως γλαφυρά είπατε και μας δώσατε να καταλάβουμε το πλαίσιο, τι ακριβώς ψάχνουμε;

Πάντα ζηλεύαμε την προχωρημένη σκέψη που αγγίζει τα όρια της σοφίας, συμπλεγματικά και νοσηρά περιορισμένοι στους στενούς πνευματικούς μας ορίζοντες, εκεί που μας καταδίκασε η ταξική δέση μας και η συνεπακόλουθη ελλιπής μόρφωση. Υποκλινόμαστε στη διαπίστωση του Δημήτρη Στρατούλη ότι «οι ομαδικές απολύτες δα εκτινάζουν την ανεργία!» Πόσο μπροστά πνευματικά είναι κάποιοι ανδρωποί! Τι δα γινόμασταν χωρίς το πνεύμα τους; Πού δα βρισκόμασταν χωρίς την εκπροσώπηση μας από αυτούς, αν παίρναμε τη ζωή σ' ανήμπορα, απαιδευτα κι άπειρα χέρια μας...

«Ολοι εκλέγονται τη βοηθεία της δωροδοκίας. Απάνθρωπος τοκογλύφος, όσας και να αγοράσῃ ψίφους, ποτέ δεν δα εκλεγή. Πριν κατέλθη εις τον αγώνα δα υποδυθή την φιλανθρωπίαν ως προσωπείον, δα φορέσῃ την δημοτικότηταν ως κόδορνον. Θα φροντίσῃ να αποδώσῃ μέρος των όσων ήρπασεν εις τους εκλογείς. Και μεταξύ δύο αντιπάλων μετερχομένων την αυτήν διαφοράν, δα επιτύχῃ εκείνος όστις ευπρεπέστερον φορεί το προσωπείον κ' επιδεξιότερον τον κόδορον» (Αλέξανδρος Παπαδιαμάντη).

Ζαλίζουν οι δηλώσεις πόθεν έσχες των εκλεκτών του λαού (τι γελάτε ρε; Πώς βρέθηκαν εκεί;) Στο κενό δίπλα, μπορούμε να γράψουμε και να αντιπαραβάλουμε την εκτίμηση της δίκης μας περιουσίας κινητής τε και ακίνητης. Εμείς που είμαστε «ο κυρίαρχος λαός» [μιούχ' έσω], εμείς που παράγουμε αλλά και νεμόμαστε τον κυνωνικό πλούτο και με τις σπατάλες μας έχουμε φέρει τη χώρα σε οικονομικό –και όχι μόνον, ω χειμώνων– αδιέξοδο.

Μία ιστορική ανάσυρση από το αρχείο της στήλης: «Θεωρείτε ότι ο λαός σήμερα δεν εκφράζεται σωστά; Δεν εκφράζεται μέσω της βουλής, της κυβέρνησης, των δικαστηρίων, του Τύπου, της αυτοδιοίκησης, του συνδικαλισμού; Να καταργηθούν όλα, να μην έχουμε βουλή ας πούμε; Ο νόμος είναι εργαλείο στα χέρια των αδυνάτων για να προστατεύονται». Ο πρόεδρος μιας ιστορικής δίκης έφα, προ οκταετίας. Χωρίς δικά μας σχόλια.

Τέτοιες μέρες [τέλη Δεκέμβρη] του 1847 ο Karl Marx έδινε την τελική μορφή στο «Κομμουνιστικό Μανιφέστο». Τρεις μήνες μετά τον δάνατό του, τον Ιούνιο του 1883, ο Friedrich Engels συνόψει το περιεχόμενό του και απέδιδε εξ ολοκλήρου στον Marx την πατρότητα της κεντρικής ιδέας: «Η θασική ιδέα που κυριαρχεί στο Μανιφέστο είναι η ίδεα ότι η οικονομική παραγωγή και η κοινωνική διάρθρωση κάθε ιστορικής εποχής που προέρχεται απ' αυτήν, αναγκαστικά αποτελούν τη βάση για την πολιτική και πνευματική ιστορία αυτής της εποχής, ότι σύμφωνα μ' αυτά [από τον καιρό της διάλυσης της παμπλάιας κοινής ιδιοκτησίας της γης] όλη η ιστορία ήταν ιστορία ταξικών αγώνων ανάμεσα σε τάξεις εκμεταλλεύμενες και τάξεις εκμεταλλεύτριες, ανάμεσα σε τάξεις υποτελείς και τάξεις κυριάρχες, στις διάφορες βαθμίδες της κοινωνικής εξέλιξης, ότι όμως ο αγώνας αυτός έχει φτάσει τώρα μια βαθμίδα όπου η εκμεταλλεύμενη και καταπιεζόμενη τάξη [το προλεταριάτο] δε μπορεί πια ν' απελευθερωθεί από την τάξη που την εκμεταλλεύεται και την καταπίεζει [από την αστική τάξη], χωρίς να απελευθερώσει σύγχρονα και για πάντα ολόκληρη την κοινωνία από την εκμετάλλευση, την καταπίεση και τους ταξικούς αγώνες. Αυτή η θασική ιδέα ανήκει αποκλειστικά και μόνο στον Marx».

Μετά τους τρεις μάγιστρους της τρόικα με τα (αποτρόπαια) δώρα, που δεν περιορίζουν τον ερχομό τους μόνο μ' όντα στα Χριστούγεννα, αναμένεται και ο «Σάντα» [έτσι δεν λένε τ' αμερικανάκια τον Αίwa silly; Τον Coca Cola ντε, το απανταχού καπιταλιστρικό σύμβολο της αγίας, τραπεζούκου, υπεραγρίας κατανάλωσης]. Στο «τι δα μας φέρει» εναποδέτουν πολλοί τις ελπίδες τους...

Μήνυμα προς καλικάντζαρους που έχουν την τιμητική τους αυτές τις μέρες (οι άλλοι έχουν και άλλες): Ο χαβαλές της λήμης πρέπει να ανασταλεί και το δέντρο του παλιού κόσμου πρέπει να κοπεί.

«Μόνο το πέρασμα στην περιοχή της δράσης φέρει μαζί του την ελπίδα της αυγής» (Αλέξανδρος Πλαναγούλης).

Του χρόνου πάλι, του χρόνου πάλη. Καλότοιχο το 2014.
Κοκκινοσκουφίτσα

Η Αντιτρομοκρατική αποπροσανατόλιση την αστυνομική έρευνα για να ενοχοποιήσει τον Τάσο Θεοφίλου

Ο ταξικός πόλεμος κλιμακώνεται

Την Παρασκευή 13 Δεκέμβρη έγινε η 10η συνεδρίαση της δίκης του Τ. Θεοφίλου, η οποία εξαντλήθηκε με την αντιγραφή εγγράφων που πάρθηκαν από την αντιδικονομικά, δηλαδή παρόντα- από τη δικογραφία 209, που αφορά τα όπλα που βρέθηκαν στη Νέα Σμύρνη, υπόθεση που εκδικάζεται εδώ και καιρό στο τρομοδικό των φυλακών Κορυδαλλού, με κατηγορούμενους τους Γ. Καραγιανδή, Α. Μητρούσια, Κ. Σακκά και Στ. Αντωνίου. Σύμφωνα με το άρθρο 364, παρ. 2 των Κώδικα Ποινικής Δικονομίας σε μια δίκη διαβάζονται έγραφα «από άλλη ποινική δίκη, στην οποία εκδόθηκε τελεστική απόφαση». Η υπόθεση για τα όπλα της N. Σμύρνης εκδικάζεται σε πρώτο βαθμό και έχει δρόμο μέχρι να εκδοθεί η απόφαση, η οποία και πάλι δε θα είναι τελεστική δίκη. Παρά ταύτα, στη δίκη Θεοφίλου διαβάζονται όλα σχεδόν τα έγγραφα που αφορούν αυτή την υπόθεση!

Το γεγονός αυτό τόνισαν οι συνήγοροι υπεράσπισης Κ. Παπαδάκης, Α. Παπαρούσου και Σπ. Φυτράκης, με παρεμβάσεις-σχόλια κατά την αναγνώση των εγγράφων, στις οποίες επεσήμαναν, μεταξύ των άλλων: πρώτο, την παρόντη λήψη των αναγνωστέων εγγράφων από μια άλλη δίκη, η οποία όχι μόνο δεν έχει τελεστικής, αλλά δεν έχει καν φτάσει στην πρωτόδικη απόφαση. Δεύτερο, την απουσία από το βούλευμα και του παραμικρού ενοχοποιητικού στοιχείου σε βάρος του Τ. Θεοφίλου. Τρίτο, την απουσία και του παραμικρού ενοχοποιητικού στοιχείου από τα αναγνωστέα έγγραφα και τις φωτογραφίες. Τέταρτο, το γεγονός ότι κατά την εξεταζόμενη περίοδο ο Τ. Θεοφίλου νοίκιαζε σπίτι στην Αθήνα με το όνομά του. Πέμπτο, την απουσία αποτυπωμάτων ή DNA του Θεοφίλου στα σπίτια που ερευνήθηκαν από την Αντιτρομοκρατική. Εκτο, την οικτρή απόπειρα δημιουργίας εντυπώσεων σε βάρος του Τ. Θεοφίλου.

Και στα υπόλοιπα έγγραφα, που διαβάστηκαν στη συνεδρίαση της Τρίτης 17 Δεκέμβρη, δεν υπάρχει το παραμικρό στοιχείο σε βάρος του Τ. Θεοφίλου. Το κατηγορητήριο που έστησε η Αντιτρομοκρατική σε βάρος του κατέρρευσε ολοκληρωτικά και αφετάλητα.

Η κακόφρημη αυτή υπηρεσία έστησε τον Τρίτη 17 Δεκέμβρη, δεν υπάρχει το παραμικρό στοιχείο σε βάρος του Τ. Θεοφίλου. Το κατηγορητήριο που έστησε η Αντιτρομοκρατική σε βάρος του κατέρρευσε ολοκληρωτικά και αφετάλητα.

Στις 10 Αυγούστου του 2012 το ΑΤ Πάρου υπέβαλε αίτηση στην Εισαγγελία Γλυμών σε βάρος του Τ. Θεοφίλου στην αντιδικονομικά, που αποκειμένου ήταν η εργαζόμενη περιοχή της δικογραφίας της Λαζαρίδης στην Αθήνα, από την οποία έσπειρε από την Αντιτρομοκρατική προκειμένου να φτάσουν οι μηχανισμοί στους πραγματικούς δράστες. Ποιά είναι αυτά τα στοιχεία;

Αυτά είναι αρκετά σοβαρά στοιχεία που πιστοποιούν ότι η Αντιτρομοκρατική άλλαξε σκόπιμα τον προσανατολισμό της έρευνας, που είχε συμβεί στις άλλες υποθέσεις από τις οποίες προέρχονται τα υπηρεσιακά αντίγραφα τα οποία διαβάστηκαν. Και αυτό καταδεικνύει, κατά τη γνώμη μου, ελειψη σοβαρότητας της πεποίθησης στο δικαστήριο, άλλας εις μάτην, διότι δεν υπάρχουν στη δικογραφία. Αν οι εισαγγελέας ήθελε να τα εισφέρει για τη συναγωγή οι οποιασδήποτε δικανικής πεποίθησης στο δικαστήριο, οφειλεται στην αναγνωστέα έγγραφα. Οχι μόνο δεν το έχει κάνει, αλλά δεν βρίσκονται καν στην δικογραφία.

Τέταρτον, μιας και μιλάμε για γραφολογικές εξετάσεις και πειστήρια, δεν υπάρχει καμιά μεία ή πρωτόκολλο λήψης του γραφικού χαρακτήρα του κατηγορουμένου. Πράγμα το οποίο έχει συμβεί στις άλλες υποθέσεις από τις οποίες προέρχονται τα υπηρεσιακά αντίγραφα τα οποία διαβάστηκαν. Και αυτό καταδεικνύει, κατά τη γνώμη μου, ελειψη σοβαρότητας της πεποίθησης ακόμα και των διωκτικών αρχών, παρά τον φανατισμό τους τότε, ότι ο Θεοφίλου ενέχεται στην κατάρτηση των πλαστών εγγράφων που βρέθηκαν εκεί. Το διό το γεγονός, άλλωστε, ότι το τελευταίο των ε

Αυτοφακέλωμα και χουντικές πρακτικές στο στρατό

Πρόσφατα απολύθηκα από τη μονάδα ΚΕΠΥΕΣ (Κέντρο Πληροφορικής Υποστήριξης Ελληνικού Στρατού) του Σώματος Ερευνούς και Πληροφορικής. Οταν στις 13 Μάρτιου παρουσιάστηκα στο ΚΕΠΥΕΣ, αρνήθηκα να υπογράψω δυο έγγραφα που μου επιδόθηκαν από το Δεύτερο Γραφείο. Το ένα έγγραφο μου γνωστοποιούσε διατάξεις του Στρατιωτικού Ποινικού Κώδικα για το απόρρητο των πληροφοριών στον ελληνικό στρατό, που αφορά όλους τους οπλίτες, ενώ καλούμουν να υπογράψω ότι αποδέχομαι το δικαίωμα στρατιωτικών υπηρεσιών να εισβάλλουν στο σπίτι μου... για ελεγχο, τόσο κατά τη διάρκεια της θητείας μου όσο και σε εύλογο χρονικό διάστημα μετά το πέρας της θητείας μου!

Αρνήθηκα να υπογράψω αυτό το έγγραφο, αρνούμενος να αποδεχτώ ένα τεκμήριο ενοχής έναντι των άλλων οπλιτών του ελληνικού στρατού (οι οποίοι δεν υπογράφουν κανένα αντίστοιχο χαρτί) και προσφανώς γιατί δεν αναγνωρίζω καμιά αστυνομική ή ανακριτική ή εισαγγελική εξουσία στον αστικό στρατό. Δεν έχουμε χώντα για να μπουκάρει ο στρατός στα σπίτια μας!

Το δεύτερο ήταν ένα έγγραφο αυτοφακελώματος. Οπως μέχρι τη δεκαετία του '70 οι νεοσύλλεκτοι καλούνταν να συμπληρώσουν χαρτιά αυτοφακελώματος, που μεταξύ των άλλων αναφέρονταν στην ενδεχόμενη σχέση τους με τις

ανατολικές χώρες και με έλληνες πολιτικούς πρόσφυγες (ήταν ο περιβόλιος «κομμουνιστικός κίνδυνος», έτσι και εγώ καλούμουν να αναφέρω αναλυτικά και με ημερομηνίες σε ποιες χώρες έχω ταξίδεψε και με ποια πρόσωπα έχω συναντηθεί στο εξωτερικό! Επιπλέον, υπήρχαν «εμβολίμες» ερωτήσεις του τύπου: «ανήκεις σε περιέργεις οργανώσεις» κτλ... Αρνήθηκα να υπογράψω και αυτό το χαρτί δηλώνοντας ότι συνιστά αυτοφακέλωμα.

Για τη στάση μου αυτή «απειλήθηκα» πρώτα από το λοχαγό του Β' Γραφείου ότι θα με «ξήλωσουν» από το σώμα, θα με κάνουν πεζικάριο και θα με στελίουν στον Έβρο και κατόπιν από τον διοικητή του ΚΕΠΥΕΣ ότι θα απομακρυνθώ από την μονάδα πάραπαν. Μάλιστα ο τελευταίος, μετά τη «κοκληράδα» των λόγων του περι απομάκρυνσής μου από τη μονάδα, το γύρισε σε «καλοσύνη», λέγοντάς μου ότι μου δίνει μια δεύτερη ευκαιρία: ένα λεπτό να το ξανασκεφτώ!

Δεν άλλαξα στάση. Ο διοικητής εξαφανίστηκε στα «ενδότερα» του ΓΕΣ και μετά από ώρες με ξανακάλεσε, λέγοντάς μου ότι θα πάρω για υπηρεσία στην Ενωση Αποστράτων Αξιωματικών Στρατού. Η ΕΑΣ είναι επίσημος κρατικός φορέας, σύνδεσμος αποστράτων αξιωματικών, που έφτιαξε ο Μεταξάς το 1938 προκειμένου να κουλαντρίζει τους στρατιωτικούς και να τους ευθυγραμμίζει με την επίσημη κρατική,

εθνικιστική πολιτική. Η ΕΑΣ διαθέτει ένα δίκτυο από λέσχες αποστράτων σε όλη τη χώρα και εκδίδει την εθνικιστική εφημερίδα «Εθνική Ήχω». Εκδίδει δελτία εισόδου των αποστράτων και των οικογενειών τους σε θέρετρα και χώρους αναψυχής του στρατού καθώς και σε πρατήρια. Είναι η κρατική «αρχή» που διοργανώνει κάθε χρόνο τις μοναρχοφασιστικές εκδηλώσεις στο Γράμμα.

Ο λόγος που με έστειλαν εκεί ήταν ότι ήθελαν να με απομονώσουν από άλλους φαντάρους και ενδεχομένως να δοκιμάσουν τις «αντοχές» μου σ' ένα χώρο όπου συχνάζουν άνθρωποι που δηλώνουν φίλοι του Ντερτιλή και άλλων χουντικών αποβρασμάτων, που αποκαλούν ακόμη τον εμφύλιο του 46-49 «συμμοριτοπόλεμο», που θεωρούν ότι ο Μακάριος κάλεσε τους Τούρκους να εισβάλλουν στην Κύπρο και ότι ο λαός στη χούντα ζούσε σε ευμάρεια. Δεν με έστειλαν σε άλλη μονάδα Ερευνας και Πληροφορικής γιατί και εκεί θα έπρεπε να υπογράψω τα ίδια έγγραφα και ήξεραν ότι θα είχαν την ίδια άρνηση. Δεν με «ξήλωσαν» από το σώμα ίσως γιατί δεν είχα κάνει κανένα «πταράπτωμα». Είχα αρνηθεί να υπογράψω, πράγμα που ξέρουν πολύ καλά ότι δεν έρχεται σε σύγκρουση με το Στρατιωτικό Κανονισμό, δε συνιστά ανυπακοή. Ήξεραν, ακόμη, ότι στο Κέντρο Νεοσύλλεκτων στο ΚΕΠΒ, σε αναφορά τόματος, μπροστά σε 200 συναδέλφους στην

τες και όλη την ιεραρχία του τόματος, την Πέμπτη 30 Μαρτίου, παρουσιάστηκα και σχολίασα κείμενο «εθνικής διαποδαγώγησης» του ΓΕΣ για τον εθελοντισμό*, χαρακτηρίζοντάς το κατάπτυστο και καταγγέλλοντας τους εμπνευστές του. Τέλος, ήξεραν ότι δικάστηκα το 2007 μαζί με 49 συλληφθέντες στη φοιτητική πορεία της 8ης Μάρτη του ίδιου έτους, κατηγορούμενος για τον «εμπρησμό του Αγνώστου Στρατιώτη» (αθωαθήκαμε δύοι, πανηγυρίκοτα, απ' αυτή τη σκευωρία). Και βεβαίως, ποτέ δεν έκρυψα τη σχέση μου με την «Κόντρα». Σύγουρα, δεν ήθελαν να διαρρεύσει στον Τύπο ότι αικόμη και σήμερα ζητούν από φαντάρους σε ορισμένες μονάδες του στρατού να αυτοφακελώνονται και να βρίσκονται υπό την απειλή εισβολής του στρατού στα σπίτια τους.

Ως πολίτης πλέον καταγγέλλω αυτά τα γεγονότα και λέω σε όλους όσους θα βρεθούν μπροστά στην ίδια απαίτηση: μην υπογράφετε κανένα χαρτί αυτοφακελώματος. Μην αναγνωρίζετε στο στρατό αστυνομικά, εισαγγελικά και ανακριτικά δικαιώματα στην πολιτική σας ζωής. Είναι δικαίωμά σας να αρνηθείτε.

Σταύρος Σαγκριώτης

* Προπογάνδα για τον «εθελοντισμό» και στο Στρατό, Κόντρα, αρ. φύλλου 726, 6.4.2013 (<http://www.eksegersi.gr/issue/726/Νεοσύλλεκτος-Παταίδεια/19006.Προπογάνδα-για-τον-«εθελοντισμό»-και-στο-Στρατό>).

μιλάει αιρίστως για ομοιότητα και κοινά γραφολογικά χαρακτηριστικά.

Γενικό συμπέρασμα συνεπώς είναι, ότι το κατηγορητήριο έχει καταρρεύσει πλήρως και δύον αφορά τις γενικές κατηγορίες, και είναι αδιανότι να φανταστεί κανείς το αντίθετο απ' αυτά τα έγγραφα που μας διαβάσατε, στα οποία δεν προκύπτει τίποτα απολύτως για τον Θεοφίλου, ούτε κατ' αναφορά, ούτε κατ' ένδειξη.

Είναι δυνατόν να στηρίζονται στα έγγραφα αυτά τέσσερις κατηγορίες σε βάρος του, οι οποίες είναι ο μασός Ποινικός Κώδικας και είναι ικανές να τον στελούν φυλακή, δεν ξέρω πόσες δεκαετίες; Ποιο αποδεικτικό στοιχείο, για παράδειγμα, καταδεικνύει συγκατοχή στον οπλισμό που βρέθηκε στους τρίτους που αναφέρονται στις εκθέσεις έρευνας; Ποιο αποδεικτικό στοιχείο καταδεικνύει, έστω και οιανδήποτε προσωπική επαφή του Θεοφίλου με τους τόπους που έχουν γίνει έρευνες και κατασχέσεις, στα οπίτια αυτά, στις γιάφκες, στα οπλοστάσια, πείτε τα όπως θέλετε; Ποιο αποδεικτικό στοιχείο καταδεικνύει την παρουσία του Θεοφίλου από κοινού με τα πρόσωπα εκεί πέρα;

Οπως σημείωσε ο συνήγορος, στο δεύτερο φάκελο, που αφορά τη δήθεν συμμετοχή του Θεοφίλου στην οργάνωση ΣΠΦ, μπήκαν και διαβάστηκαν 84 έγγραφα, υπερδιπλάσια απ' αυτά που μπήκαν και διαβάστηκαν στο φάκελο για την υπόθεση της

Πάρου. Και δεν υπάρχει ούτε ένα σημείο στίξης το οποίο να αφορά τον Θεοφίλου.

Στη συνέχεια, άρχισαν να διαβάζονται έγγραφα που εισήγαγε η εισαγγελέας. Ο Κ. Παπαδάκης ζήτησε από τον πρόεδρο Μ. Χατζηδαμανασίου να διαβαστούν όλα αυτά τα έγγραφα, διότι σε όλα αναφέρεται η φράση «δεν παρουσιάζουν εργαστηριακό». Οπως είπε, εάν δεν τα κατέθετε η εισαγγελέας, θα τα κατέθετε η υπεράσπιση, για ν' ακουστεί πολλές φορές αυτή η φράση.

Το κατηγορητήριο πιθανολογεί ότι μια ταυτότητα πολίτη που βρέθηκε στην κατοχή του Θεοφίλου μπορεί να είναι πλαστή, χωρίς να αναφέρει ποιος είναι ο πλαστογράφος. Η προγματωνωμοσύνη που διαβάστηκε επιβεβαίωσε την πλαστότητα και ταυτόχρονα ότι ο πλαστογράφος δεν είναι ο Θεοφίλου. Ο Κ. Παπαδάκης σημείωσε, ότι η κατοχή ενός πλαστού εγγράφου δεν αποτελεί από μόνη της αδίκημα. Αδίκημα αποτελεί η κατασκευή και η χρήση πλαστού εγγράφου. Ενώμιση χρόνο μετά την κατάσχεση αυτής της ταυτότητας, αποδείχθηκε ότι δεν υπάρχει πλαστογραφία εκ μέρους του Θεοφίλου.

Διαβάστηκε, αικόμη, έγγραφο σύμφωνα με το οποίο σε βιβλίο που βρέθηκε στο οπίτη της Λαμίας ανιχνεύτηκαν αποτυπώματα ανθρώπων που δεν κατηγορήθηκαν για τις υπόθεσεις αυτές, καθώς και το χρόνιο περιόδο που βρέθηκαν στην Λαμία. Πολίτη, φίλου του Τ. Θεοφίλου, που αρχικά συνελήφθη γιατί έκανε παρέα με τον Κ. Σακκά (κοινός φίλος Πολίτη και Θεοφίλου), ενώ στη συνέχεια με βούλευμα έπαυσε σε κάθε ποινική δίωξη σε βάρος του. Ο Κ.

Παπαδάκης επεσήμανε ότι ο Τ. Θεοφίλου ήταν φίλος με τον Χρ. Πολίτη, ότι είχαν κάνει τη βόλτα στα Εξάρχεια και ότι τα αποτυπώματα ήταν σε βιβλία και δεν πιστοποιήθηκε ότι ο Χρ. Πολίτης επισκέφτηκε το οπίτη της Λαμίας. Επεσήμανε αικόμη, ότι δεν βρέθηκαν αποτυπώματα των ανθρώπων που κατηγορήθηκαν για την υπόθεση που εκδικάζεται στο τρομοδικό του Κορυδαλλού.

Τίπο

Ουαί υμίν, γραμματείς, ΦΙΦΑίοι υποκριτές...

Μετά το τέλος του ποδοσφαιρικού αγώνα Κροατία - Ισλανδία για την πρόκριση στο Μουντιάλ της Βραζιλίας, ο 35χρονος κροάτης στόπερ Γιόζπ Σίμουνιτς πήρε ένα μικρόφωνο, κατευθύνθηκε στην εξέδρα με τους φανατικούς οπαδούς της ομάδας του και πανηγύρισε μαζί τους φωνάζοντας τέσσερις φορές το σύνθημα «Za dom», που σημαίνει «Για την πατρίδα», παίρνοντας ως απάντηση από την κερκίδα το σύνθημα «Spremni», που σημαίνει «Ετοιμοί». Το συγκεκριμένο σύνθημα χρησιμοποιούσαν οι φιλοναζί Ουστάσι, οι δωσλογοί που κυβέρνησαν την Κροατία από το 1941 έως το 1945 και συναγωνίστηκαν τους ναζί σε μαζικά εγκλήματα, εξοντώντας εβραίους, Σέρβους, Τσιγγάνους και αντιφασίστες Κροάτες.

Για την ενέργειά του αυτή ο Σίμουνιτς τιμωρήθηκε αρχικά από δικαστήριο του Ζάγκρεμπ με το αστέιο πρόστιμο των 3.237 ευρώ, με προφανή στόχο να τείσει στα μαλακά από το πειθαρχικό της ΦΙΦΑ. Όμως, η αντιρατσιστική επιτροπή FARE της ΟΥΕΦΑ και η ΦΙΦΑ τον τιμώρησαν παραδειγματικά, με ποινή αποκλεισμού 10 αγωνιστικών από τους αγώνες της εθνικής Κροατίας και πρόστιμο 24.500 ευρώ, που θα έχει ως αποτέλεσμα να χάσει το Μουντιάλ της Βραζιλίας και κάποιους αγώνες για την προκριματική φάση του Ευρωπαϊκού Πρωταθλήματος του 2016.

Ο Σίμουνιτς είναι παίχτης της Ντιναμό Ζάγκρεμπ, η οποία έχει στις τάξεις της αρκετούς νεοναζί οπαδούς, ενώ μετά την ανακοίνωση της ποινής του έδειξε αμετανόητος, δηλώνοντας: «Ως Κροάτης που γεννήθηκα και μεγάλωσα στη χώρα μου, για την πατρίδα μου βγάζω αγάπη, ζεστασία και παλεύω με θετικό τρόπο. Ο, τι ακριβώς δείξαμε στο γήπεδο για να κερδίσουμε μια θέση στο Μουντιάλ». Και συμπλήρωσε ότι δεν βρίσκει κάτι μεμπτό στην ενέργειά του.

Αξίζει να δούμε το σχετικό βίντεο που κυκλοφορεί στο διαδίκτυο, στο οποίο φαίνεται καθαρά ότι η ενέργειά του ήταν απόλυτα συνειδητή και ότι είναι καθαρόαιμος φασίστας. Περιστατικά φιλοναζιστικών ενέργειών είναι συχνά στις τάξεις των οπαδών της Κροατίας και η Ποδοσφαιρική Ομοσπονδία Κροατίας έχει επανειλημμένα καταδικάσει τους ναζιστικούς χαιρετισμούς και τη χρήση κραυγών των Ουστάσι κατά τη διάρκεια ποδοσφαιρι-

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

κών αγώνων, ενώ πρόσφατα η ΦΙΦΑ την τιμώρησε για τη ρατσιστική συμπεριφορά των οπαδών της στον αγώνα με το Βέλγιο (οι Κροάτες έχασαν με 2-1) με 250.000 ευρώ.

Εκτός όμως από τα ρατσιστικά περιστατικά στην Κροατία, η ΟΥΕΦΑ, μετά από καταγγελία της FARE, εξετάζει ρατσιστικά και φιλοναζιστικά περιστατικά που συνέβηκαν στο Καραϊσκάκι. Σύμφωνα με τους φακέλους που διαβιβάστηκαν από τη FARE, κατά τη διάρκεια του αγώνα μπαράζ Ελλάδα - Ρουμανία για την πρόκριση στο Μουντιάλ της Βραζιλίας μεριδαία οπαδών χαιρετούσε ναζιστικά κατά τη διάρκεια της ανάκρουσης του εθνικού ύμνου, ενώ στην αναμέτρηση του Ολυμπιακού με τη Μπενεφίκα για το Champions League έφερε εμφανίστηκε ακροδεξιό υλικό. Πριν από ένα τρίμηνο, η Ελληνική Ποδοσφαιρική Ομοσπονδία τιμωρήθηκε, γιατί στον αγώνα με τη Σλοβακία μεριδαία από τους οργανωμένους οπαδούς είχε σηκώσει πανό με ρατσιστικό περιεχόμενο. Αν και δεν αναφέρεται ούτε το σύνθημα του πανό σύτε το περιεχόμενο του υλικού που μοίρασε μια μεριδαία οπαδών του Ολυμπιακού, στον αγώνα με τη Μπενεφίκα για το Champions League, η λήψη μέτρων και η εφαρμογή κυρώσεων από ΟΥΕΦΑ και ΦΙΦΑ σε βάρος της ΕΠΟ θα πρέπει να θεωρείται δεδομένη.

Ο λόγος που αναφέρομαστε στα συγκεκριμένα περιστατικά είναι για να σχολίασουμε την υποκριτική στάση της ΟΥΕΦΑ και της ΦΙΦΑ. Σε προηγούμενα φύλλα αναφερθήκαμε στις δολοφονίες εργατών στα εργοτάξια των γηπέδων στα οποία θα διεξαχθεί το Μουντιάλ της Βραζιλίας και του Κατάρ και στην αδιαφορία των παραγόντων της ΦΙΦΑ, οι οποίοι θα μπορούσαν να κατηγορηθούν ως ηθικοί αυτούργοι, αφού πιέζουν τις διοργανώτριες χώρες να αυξήσουν τους ρυθμούς υλοποίησης των έργων, προκειμένου αυτά να ολοκληρωθούν εντός των προκαθορισμένων ημερομηνιών. Εύλογα θα αναρωτηθεί κάποιος, πώς είναι δυνατόν αυτοί που αδιαφορούν για τους θανάτους των εργατών να δείχνουν τόσο μεγάλη ευαισθησία σε θέματα ρατσισμού.

Είναι σίγουρο, ότι στην πλειοφερία τους οι αξιωματούχοι της ΟΥΕΦΑ και της ΦΙΦΑ, ως φυσικά πρόσωπα, δε θα είχαν κανένα πρόβλημα με τη δράση

των νεοναζί και των φασισταριών, αφού και οι ίδιοι σε αυτή τη συνομοταξία ανήκουν. Από τη θεσμική τους θέση, όμως, είναι υποχρεωμένοι να προστατέψουν το «προϊόν»

που λέγεται επαγγελματικό ποδοσφαιρού και τα φράγκα που «επενδύνται» σ' αυτό. Για το λόγο αυτό έχουν επιβάλει την απαγόρευση πολιτικών μηνυμάτων και δράσεων εντός των αγωνιστικών χώρων και έχουν μετατρέψει (χωρίς να δυσκολευτούν ιδιαίτερα) τους ποδοσφαιριστές σε μηχανές παραγωγής ποδοσφαιρικού θεάματος, χωρίς κρίση και χωρίς κοινωνική και πολιτική δράση. Οσοι ζεφεύγουν τιμωρούνται, προκειμένου να αποφευχθεί η πιθανότητα, οι εξέδρες των γηπέδων να γίνουν πεδίο πολιτικής αντιπαράθεσης, στηριζόμενοι σε μηχανές παραγωγής ποδοσφαιρικού θεάματος, χωρίς κρίση και χωρίς κοινωνική και πολιτική δράση. Οι αφρικανικής καταγωγής Σεσιλ Γκένις κατακρέρνει σε μικρή γλυκία να ξεφύγει από τη κόλαση του Νότου και να γίνει μπάτλερ στο Λευκό Οίκο, γνωρίζοντας επτά διαφορετικούς προέδρους (από τον Αιζενχάουερ έως και τον Ομπάμα) και ζώντας τα πολιτικά γεγονότα όλης αυτής της περιόδου μέσα από τον Λευκό Οίκο. Ο ίδιος, φυσικά, για να κρατά αυτή τη θέση, είναι υπόδειγμα πιστού και διακριτικού υπαλλήλου, σε αντίθεση με το μεγάλο του γιο, ο οποίος διαλέγει να συμμετάσχει ενεργά στο κίνημα κατά του ρατσισμού εναντίον των Μαύρων και να το πληρώσει αρκετά ακριβά.

Κος Πάππας
papias@eksegersi.gr

Y1: Την ώρα που έκλεινε η στήλη, ανακοινώθηκε από την ΟΥΕΦΑ η τιμωρία του Ολυμπιακού με πρόστιμο 30.000 ευρώ και μερικό κλείσιμο του πετάλου της Θύρας 7, στην οποία βρίσκονται οι οργανωμένοι ερυθρόλευκοι οπαδοί, για ρατσιστική συμπεριφορά στον αγώνα με την Αντερλέχτ. Στις τάξεις της ερυθρόλευκης ΠΑΕ επικρατεί δυσαρέσκεια, γιατί η τιμωρία ισχύει για τον αγώνα κόντρα στη Μάντσεστερ Γιουνάιτεντ, και έντονος προβληματισμός για τον πρέπει ή όχι να κατατεθεί ένσταση, αφού είναι αρκετές οι πιθανότητες να αυξηθεί η ποινή και να διεξαχθεί η αναμέτρηση με τη Μάντσεστερ χωρίς οπαδούς. Εκτός όμως από τη διοίκηση, προβληματισμός θα πρέπει να υπάρξει και στις τάξεις των αντιφασιστών οπαδών του Ολυμπιακού, αφού αυτή η τιμωρία, αποτελεί μια μαύρη σελίδα στην ιστορία της ομάδας τους, η οποία δεν πρέπει να μείνει αναπάντητη απ' αυτούς.

Y2: Σε αναβρασμό βρίσκονται οι αθλητικές ομοσπονδίες μετά την απόφαση της κυβέρνησης να μειώσει την επιχορήγηση τους για το 2014 κατά 50%. Την απόφαση ανακοίνωσε ο υφυπουργός Αθλητισμού Γιάννης Ανδριανός στην ολομέλεια της Ελληνικής Ολυμπιακής Επιτροπής. Η ανακοίνωση προκάλεσε έντονες αντιδράσεις από την πλευρά των προστατευόμενων ομάδων, αφού το ποσό των 12.000.000 ευρώ, σύμφωνα με τις πρώτες εκτιμήσεις, φτάνει για να καλύψει μόνο τις μισθοδοσίες και τα λειτουργικά τους έξοδα. Είναι ξεκάθαρο ότι αυτό που θα προκύψει είναι ακόμη μεγαλύτερη απαρξίαση του αθλητισμού και νέες απολύτευσης στις ομοσπονδίες, για να μπορέσουν να εξασφαλίσουν μια στοιχειώδη λειτουργία.

■ ΛΙΝΤΑΝΙΕΛΣ

Μπάτλερ

Μάλλον πρόκειται για τη νέα μόδα στο Χόλιγουντ... Σε διάστημα μικρότερο του έτους, έχουμε δει τουλάχιστον τρεις ταινίες με θέμα το ρατσισμό, τα πάθη του αφρικανικού λαού στης ΗΠΑ, το κίνημα εναντίον της δουλείας κλπ. Ο Λι Ντάνιελς διαλέγει και αυτός (δύπως και ο Μακουνί με το «12 χρόνια στλάβιο») να θέξει αυτά τα ζήτηματα με όπλο μια άλλην ιστορία. Ο αφρικανικής καταγωγής Σεσιλ Γκένις κατακρέρνει σε μικρή γλυκία να ξεφύγει από τη κόλαση του Νότου και να γίνει μπάτλερ στο Λευκό Οίκο, γνωρίζοντας επτά διαφορετικούς προέδρους (από τον Αιζενχάουερ έως και τον Ομπάμα) και ζώντας τα πολιτικά γεγονότα όλης αυτής της περιόδου μέσα από τον Λευκό Οίκο. Ο ίδιος, φυσικά, για να κρατά αυτή τη θέση, είναι υπόδειγμα πιστού και διακριτικού υπαλλήλου σε σημάδια αυτού του βιβλίου τους αγώνες και τις θυσίες του ρώσικου λαού που κατάφεραν να αλλάξουν τον κόσμο. Αγαπημένο βιβλίο όσο λίγα, μεταφέρθηκε στη μεγάλη οθόνη το 1942 από τον πολυβραβευμένο σοβιετικό σκηνοθέτη Ντοντσόκι, που έχει δημιουργήσει και την Τριλογία του Γκόρκι.

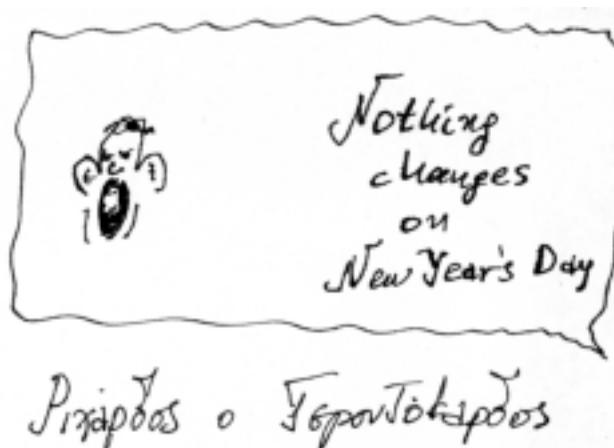
Πρόκειται για μία μεγάλη παραγωγή με ακριβοπληρωμένο καστ και εντυπωσιακά σκηνικά. Φαίνεται ότι έχουν επενδύσει ορκετά στον προπαγ

DIXI ΕΤ̄ SALVAVI ANIMAM MΕΑΜ

«Ο θρίαμβος της αυθεντικής ζωής βρίσκεται στο περιθώριο. Δεν μπορεί να βρεθεί στον καλοκαθισμένο όνθρωπο που δεν ρισκάρει τίποτα» (Θ. Κοροβίνης) – ή «Στους παλιούς συντρόφους» (κατά Β. Μπίρμαν)

«... πολιτείες πολυάνθρωπες θα μείνετε, και σεις καπνοστεφάνωτες/ Πόλεις της Σιλεσίας που βλέπετε ανατολικά, θα μείνετε επίσης./ Μόνο οι κύριοι των εργοστασίων και οι χρηματιστές/ Μόνο το απόβρασμα των στρατηγών και γκαουλάτερ/ Μόνο οι τσιφλικάδες και οι διοικητές θα εξαφανιστούνε. Ο ουρανός κι η γη κι ο αγέρας κι ότι έφτιαξε/ το χέρι του ανθρώπου/ Μπορεί να μείνει, μα/ Η βρωμιά, οι εκμεταλλευτές – αυτοί/ Δε γίνεται να μείνουν». (Μπ. Μπρεχτ: «Για τη Γερμανία»)

- ◆ Στα Τρίκαλα, στα δυο στενά, η κάλπη βγάζει (τα κουκιά) διπλά (με τη συνδρομή της δικαστικής εξουσίας και της αστυνομίας)
- ◆ Παροράματα: «...ο Ριζοσπάστης "διαθέτει" 250 λέξεις...» = «...ο Ριζοσπάστης "διαθέτει" 250 λέξεις για την κλήρωση του λαχείου...».
- ◆ Α, ναι, τυπικά, στο SPD χρειάζεται το δημοκρατικότατο ποσοστό της έγκρισης του 20% των μελών (καμιά 50αριά χλιδώνες νομιματοί) για τον «μεγάλο συναπισμό».
- ◆ ΔΕΝ πάμε μετανάστες ΟΥΤΕ στη Γερμανία.
- ◆ Και κάποιοι αφελείς (;) να δημοσιεύουν το άρθρο του Μαντέλα «Γιατί είμαι κομμουνιστής».
- ◆ Όλο το ανφάν σκατέ για ένα μικρούτσικο αποτύπωμα.
- ◆ Αν και τα στερνά τιμούν τα πρώτα, η εφημερίδα ΠΡΙΝ (1-12-13, «Αποχαιρετισμός στον θεωρητικό της κομμουνιστικής επαναθεμάτωσης»), επιμένει να θεωρεί κομμουνιστή τον Κονστάντο Πρέβε παρά την ακροδεξιά του τοποθέτηση (η τελευταία «κομμουνιστική» δραστηριότητά του ήταν η ψήφος στην RIFONDAZIONE COMUNISTA, το '92...). Τηρουμένων των ιστορικών αναλογιών και ο Ντορίο στη Γαλλία και ο Ελ. Σταυρίδης στην Ελλάδα μέχρι το θάνατό τους αριστεροί ήταν...
- ◆ Τις «πανίσχυρες μυστικές υπηρεσίες» προβάλλει το ΠΡΙΝ (15-12-13, «Διείσδυση σε οργανώσεις»), ο αρμόδιος μάλιστα συντάκτης ως αποδεικτικό στοιχείο χρησιμοποιεί «ρεπορτάζ» του «ενήμερου στη τρομοκρατία» υπαστυνόμου Β. Λαμπρόπουλου... Εξαχρέιση.
- ◆ Ο... Τουαρέγκ Μ. Λιάπτης (επ-ονοματοθεοί – με όμικρον γιώτα και όμικρον).
- ◆ Τώρα, στην ΚΟΜΕΠ (Νο 6, 2013) τι βάλαν τον Λένιν να δουλεύει στα κομμουνιστικά Σάββατα οι του Περισσού; Για να δικαιολογήσουν τις απολύτεις; (Οντως ο Μπογιάπουλος είχε ζητήσει να δουλεύει αμισθί στο Ριζοσπάστη; Ετσι κι αλλιώς απλήρωτος ήταν, KAI αυτός).
- ◆ «...την εποχή του περά-

σματος από τον καπιταλισμό στο σοσιαλισμό, το ΚΚ δεν έχει κανένα λόγο να αναλαμβάνει ευθύνες σε αστική κυβέρνηση ή γενικότερα σε μια κυβέρνηση αστικής διαχείρισης... Η συμμετοχή σε μια αστική κυβέρνηση συνιστά λάθος που δεν διορθώνεται εύκολα και μπορεί να δειχθεί ανεπανόρθωτο... Το ΚΚΕ διαθέτει και σύγχρονη εμπειρία από ένα είδος ιδιόμορφης συμμετοχής σε δύο διαδοχικές κυβερνήσεις 1989-1990, στην πρώτη περίπτωση με το φιλελεύθερο κόμμα (ΝΔ) και στη δεύτερη και με τη σοσιαλδημοκρατία (ΠΑΣΟΚ). Η συμμετοχή στην κυβέρνηση έγινε για πολύ ειδικούς λόγους... για να μην παραγραφεί ένα πολιτικό σκάνδαλο... Το Κόμμα μας... δεν υποχρεώθηκε σε επιζήμιες υποχωρήσεις...» (Α. Παπαρήγα, «Η θέση για την άρνηση συμμετοχής των ΚΚ σε αστικές κυβερνήσεις, ΚΟΜΕΠ, τ.2, 2013»). Περιβόλι με κύριο χαρακτηριστικό την εμμονή στο ότι «καλώς πήραμε μέρος σ' εκείνες τις κυβερνήσεις» (και κατ' επέκταση τον... πούλο στις εκλογές). Οσο για τον ειδικό σκοπό, μάλλον σε ανιδεους απευθύνεται η κ. Α. Π., μιας και οι «δύο διαδοχικές κυβερνήσεις» κινήθηκαν αντιλαϊκά (χτυπώντας απεργίες λ.χ.). Ο δε γ.γ. της ΓΣΕΕ Μ. Κωστόπουλος δεν ήταν που έβαλε την υπογραφή του για πάγωμα μισθών-συντάξεων επί διετίας στην απελεχώς, τότε, του Περισσού; Η λίστα του Χ. Φλωράκη και του Ριζοσπάστη για τις απεργίες (εκπαιδευτικοί, ας πουν) ή του γκεσεμού του Περισσού, «συνεργαζόμενου» Θ. Κατριβάνου στην τοπική αυτοδιοίκηση τι ήταν; Ειδικού

ηρό όχι, δεν βλέπει ο Φιλιππος Δρακονταειδής (ΕφΣΥΝ, 4-9-13, σημαδιακή ημερομηνία). Και είναι ευχαριστημένος με την (κατ' αυτόν) ήδη εμφανίζόμενη ανάκαμψη. Τώρα, τι κοστίζει στην εργαζόμενη άνεργη κοινωνία είτε η μία είτε η άλλη (φούμαρα αμφότερες), ε, αυτά, δεν χρήζουν αποδείξεων, ούτε καν αναφοράς. Γιατί στο κάτω-κάτω ο κ. Φ. Δ. είναι ένας διδάσκων, ένας συγγραφέρος (το φι με φι) και μόνον ψηφίζει...

◆ Τι αγάπη κι αυτή του ΠΡΙΝ (15-12-13) στην «μπολιβαριάνη διαδικασία»...

◆ Καπολαβαίνουμε ότι μάλλον χρειάζονται αρχές (κι όχι αρ... τούμπανα) για να ξεκόψουν από τον Περισσό και την επήρεια του. Μα στο NAP, απ' την πλευρά του «παιδιού», δεν έχουν ξεπεράσει το οιδιόδειο σύμπλεγμα (βλ. «μητρικό» κόμμα, Θ. Σκαμνάκη, «Η λογική και το αβέβαιο της πίστης», 15-12-13).

◆ «Δεξιά μετατόπιση της αριστεράς» διαπιστώνει η «Προλεταριακή Σημαία» (14-12-13). Ετσι, γενικά. Είναι, ωρέ, αριστερά «μπηγμένη» στο αστικό φάσμα; Ή, ενώ σωστά διαπιστώνεται «η διάλυση κάθε έννοιας συγκρότησης της εργατικής τάξης», απόκοντα και η ευθύνη της «όλης αριστεράς» (όλοι μια οικογένεια είμαστε); Και ναι, υπάρχει «αναχώρηση από την ταξική πάλη» αλλά οι πανηγυρικές επιβεβαιώσεις έχουν τελειώσει και λείπει η ουσία του θέματος: όποιος μιλάει για την οργάνωση, σε πολιτικό επίπεδο, της εργατικής τάξης, κρίνεται από τα βήματα που κάνει προς αυτήν την κατεύθυνση. Οβερ.

◆ Ουφ! Πέρασε (για άλλη μια φορά) το τέλος του κόσμου...

◆ Νύχτα. Εννιά μαγαζιά το όλον «στολισμένα». Ούτε μισό φωτάκι στα σπίτια η Αχαρών από το νούμερο 1 ως το ύψος του άγιου Λεφτέρη. Αραιή κίνηση. (Βράζει, κι ας μην το δείχνει).

◆ Το ήθος, ο μύθος, το πλήθος, ο ζύθος [don't worry, be(er) happy], ο λίθος, η λήκυθος.

◆ Μύθος: παραμύθι, λόγος.
Βασιλής

◆ Εκδήλωση – Βαρόμετρο Απόντων: οι NEETs (Νέοι Εκτός Εκπαίδευσης, Απασχόλησης ή Κατάρτισης) – Δευτέρα 16 Δεκεμβρίου 2013 και ώρα 18:00 – Δημαρχείο Ιλίου (αφίσα)

Πάνω οι υπογραφές των διοργανωτών, με τη μορφή σφραγίδας: Πανεπιστήμιο Κρήτης, Τμήμα Πολιτικής Επιστήμης, Κέντρο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων – Κέντρο Ανάπτυξης Εκπαίδευτικής Πολιτικής ΓΣΕΕ – ΙΤΕ (Ιδρυμα Τεχνολογίας & Ερευνας) – GPO – ΓΣΕΕ – Δήμος Ιλίου.

Στη μέση τα σχετικά με την εκδήλωση (θέμα, μέρα και ώρα, χώρος).

Κάτω οι υπογραφές των χρηματοδοτών, με τη μορφή λογότυπου: Ευρωπαϊκή Ένωση, Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης – Ανταγωνιστικότητα Επιχειρηματικότητα, επιχειρησιακό πρόγραμμα ΕΠΑΝ II - ΕΣΠΑ 2007-2013, πρόγραμμα για την ανάπτυξη – Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων, ΓΤΕΤ-ΕΥΔΕ-ΕΤΑΚ.

Ολος ο καλός ο κόσμος μαζεύεται, να τοιμπολογήσει λίγο από το παραδικό κάποιων προγραμμάτων του ΕΣΠΑ. Στελέχη της ΓΣΕΕ, κάποιοι πανεπιστημιακοί, στελέχη μιας ιδιωτικής εταιρίας δημοσκοπήσεων (GPO), ο Παπαδημούλης του ΣΥΡΙΖΑ, ο υφυπουργός Παιδείας, ο δήμαρχος Ιλίου (εκλογές έρχονται, να μην ξεχινόμαστε), θα πουν τις παπαρίες τους για τους NEETs. Ετσι ονομάζουν στην γλώσσα της καπιταλιστικής πολιτικής ορθότητας τους άνεργους νέους. Βλέπετε, οι λέξεις «άνεργοι νέοι» έχουν πολιτική φόρτωση, ενώ οι λέξεις «Νέοι Εκτός Εκπαίδευσης, Απασχόλησης ή Κατάρτισης» δεν έχουν την ίδια πολιτική φόρτωση και εύκολα συναρπάτωνται με τη λέξη «ωφελούμενοι». Ετσι δεν ονομάζουν τους άνεργους νέους που τους μετατρέπουν σε σκλάβους των καπιταλιστών, με τρία κατοστάρικα το μήνα και χωρίς ασφάλιση;

◆ Δυο Βραδιές Απογγείλας Ποίησης και Ελεύθερης Εκφρασης – Τετάρτη 18/12 και Πέμπτη 19/12 – από τις 21:00 το Παλκοσένικο του Ιππαρχου υποδέχεται όποιον θέλει να διαβάσει γνωστά, άγνωστα, αικόνα και δικά του ποιήματα – Η ποίηση είναι στους δρόμους – Κατάληψη Φυσικού (αφίσα)

Δεν χρειάζονται σχόλια. Ενα μεγάλο μπράβο στους φοιτητές που συνεχίζουν ν' αγωνίζονται στο πλευρό των απεργών έργου νέους, διδάσκοντας από την ταξική πάλη» αλλά οι επιχειρηματικές συγκρότησης της εργατικής τάξης, κρίνεται από τα βήματα που κάνει προς αυτήν την κατεύθυνση. Οβερ.

◆ Αξιοπρέπεια σημαίνει να σκύβεις το κεφάλι μόνο όταν ψάχνεις για πέτρες (σύνθημα σε τοίχο πίσω από το Καλλιμάρμαρο, με υπογραφή αιστέρι)

Το σύνθημα είναι τόσο χηρό, τόσο εύηχο, τόσο αγωνιστικό, όμως πίσω απ' αυτή τη θετική επιφάνεια κρύβεται μια ελιτιστική περιφρόνηση σε όσους «κούβουν το κε

Οικονομική Εξόρμηση

Οκτώβρης 2013
Φλεβάρης 2014

Η «Κόντρα»
χρειάζεται τη
στήριξή σας για
να αντέξει

Αριθμός λογαριασμού
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
100/87804638

Όπως αικριβώς το είχε προβλέψει ο πρόεδρος του Euroworking Group, η τρόικα αναχώρησε και πάλι από την Αθήνα και θα επιστρέψει στα μέσα Γενάρη, αφού κάνει πρώτα τις «διακοπές του σκι», που ισχύουν στην κεντρική και βόρεια Ευρώπη. Τίποτα δεν τους βιάζει, τίποτα δεν τους ανησυχεί, γι' αυτό και χλαπάκια-

και αυτή η δόση εκταμιεύεται λίγες μέρες πριν τη λήξη ενός ομολόγου, για την πληρωμή του οποίου θα διατεθεί. Οι δανειστές εξασφάλισαν και πάλι τον εαυτό τους.

Τι τρενάριζε τη χορήγηση της δόσης; Η ρύθμιση για τα ΕΑΣ. Οταν έφτασε ο κατάλληλος χρόνος, βρέθηκε και συμφωνία πάνω σ' αυτό, με την

από τη δική τους πλευρά», δήλωσε ο Χατζηδάκης, ο οποίος στη συνέχεια δεν απάντησε σε καμία από τις ερωτήσεις που ζητούσαν να γίνει συγκεκριμένος για τη στάση της τρόικας. Εντάξει, μεγάλε, καταλάβαμε. Φτιάχατε ένα μπαμπούλα, ξεσηκώσατε τον κόσμο, βάλατε την αντιπολίτευση να δουλέψει για σας και τώρα το παί-

σμών, αυτά τα διέδιδε ή ίδια η κυβέρνηση, εφαρμόζοντας τη γνωστή τακτική του χότζα. Τώρα που οι όροι δεν είναι αυτοί που υποτίθεται ότι ζητούσε η τρόικα, η μεν κυβέρνηση πανηγυρίζει για την αποτελεσματική διαπραγμάτευση και την «κόκκινη γραμμή» που τράβηξε, οι δε κυβερνητικοί βουλευτές φουσκώνουν τα στήθη

Αυτοί για σκι, ο ελληνικός λαός στην παγωνιά

σαν τα καλαμάκια που τους κέρασε ο Στουρνάρας για ξεπροβόδισμα, όπως πληροφορηθήκαμε από «διαρροές» του υπουργείου Οικονομικών.

«Η Ελλάδα εξακολουθεί να σημειώνει πρόσδοτο στη διαδικασία προσαρμογής και αυτό θα συμβάλει στη βιώσιμη οικονομική ανάπτυξη μεσοπρόθεσμα». Ο επικεφαλής του EFSF Κλάους Ρέγκλινγκ μόνο κολά λόγια είχε να πει, μετά το τέλος του Eurogroup της 17ης Δεκέμβρη, μόλοντι στην Ελλάδα περάσαμε μια ψυχοβγαλτική βδομάδα, με αγωνιώδεις τόνους στα πρωτοσέλιδα των αστικών εφημερίδων και στις τρεμάμενες φωνές των ραδιοτηλεοπτικών εκφωνητών. Οπως αποδείχτηκε, η αγωνία ήταν και αυτή τη φορά στημένη. Σκέτη προπαγάνδα.

Ο πρόεδρος του Eurogroup Γερούν Ντεϊσέλμπλούμ ανακοίνωσε με ικανοποίηση ότι η Ελλάδα εκπλήρωσε τα τέσσερα προαπαιτούμενα που είχαν συμφωνηθεί με την τρόικα στο πλαίσιο της τρίτης αξιολόγησης του προγράμματος δημοσιονομικής προσαρμογής και γύρισε τη στρόφιγγα του κρουνού για να ρεύσει η δόση του 1 δισ. ευρώ, η οποία εκκρεμούσε από τον Ιούλι. Ολας τυχαίως,

τρόικα να χορηγεί το δικαίωμα στην κυβέρνηση να πανηγυρίζει ότι κατήγορε νίκη στη σκληρή διαπραγμάτευση. Μερικές εκατοντάδες εργάτες θα απολυθούν με «εθελούσια έξοδο», η οποία δεν έρουμε τι «μπόνους» θα περιλαμβάνει. Με την ανεργία στα ύψη, η απολαίει μερικών ακόμη εκατοντάδων θέσεων εργασίας θεωρείται... ασήμιαντη λεπτομέρεια. Αφού θα πάρουν και «μπόνους απόλυτης», δεν πρέπει να θεωρύνται απολυμένοι. Οσοι μείνουν στη δουλειά (λιγότεροι από 500 νοματαίοι, σε τρία από τα πέντε εργοστάσια), θα πρέπει επί ένα χρόνο να μετατραπούν σε δούλους, ώστε ν' αποδειχτεί ότι η εταιρία είναι «βιώσιμη» και να μη βρεθούν κι αυτοί στο δρόμο μετά από ένα χρόνο που θα γίνει νέα «αξιολόγηση».

Η τρόικα άφησε και εκκρεμότητες φεύγοντας. Δεν έβαλε, όμως, κανένα βέτο στη ρύθμιση για τους πλειστηριασμούς, που τόσο έχει ανάγκη η κυβέρνηση και οι «κουρασμένοι» βουλευτές της πλειοψηφίας. «Προχωρούμε στην κατάθεση του νομοσχεδίου στη Βουλή χωρίς να έχει επιτευχθεί πλήρης συμφωνία με την τρόικα, αλλά και χωρίς να έχουμε διαφωνία, ρητή τουλάχιστον

ζετε μάρκες με τις πλάτες του Σόιμπλε (και της τρόικας). Πάτε βήμα-βήμα προς την πλήρη απελευθέρωση των πλειστηριασμών και ταυτόχρονα το παρουσιάζετε σαν νίκη της σκληρής διαπραγμάτευσης.

Ποιος είπε ότι η τρόικα δεν «νογάει» από πολιτική; Οταν πάρει εντολή από τα μεγάλα αφεντικά, αφήνει στην άκρη τους αριθμούς και επιτρέπει στην κυβέρνηση να αποκαταστήσει την ηρεμία στο κοινοβουλευτικό της στρατόπεδο. Άλλωστε, δε ζητούσε η συγκυβέρνηση να μοιράσει λεφτά στους συνταξιούχους ή ν' αυξήσει τους μισθούς ή να μειώσει τον αριθμό των απολύσεων ή να κάνει προσλήψεις. Μια μεταβατική ρύθμιση ενός χρόνου ζητούσε, προκειμένου να κερδίσει εντυπώσεις σ' ένα ζήτημα που η αντιπολίτευση το κατέστησε μείζον. Γιατί η τρόικα να μη δείξει την «ανοχή» της, όταν ο ίδιος ο Σόιμπλε είχε πει στο προηγούμενο Eurogroup, ότι η ελληνική κυβέρνηση δέχεται μεγάλη πολιτική πίεση και πρέπει να υπάρξει κατανόηση; Οσο για τα νούμερα που ακούγονταν τις προηγούμενες μέρες ότι ζητούσε η τρόικα να ισχύσουν στα κριτήρια για την αναστολή των πλειστηρια-

τους από περηφράνια, πιστώντας στις δικές τους αντιδράσεις την αποφασιστικότητα που επέδειξε η κυβέρνηση.

Η τρόικα αναχώρησε για τις «διακοπές του σκι», αφήνοντας τον ελληνικό λαό στην παγωνιά. Κυριολεκτικά και μεταφραστικά. Ο τέταρτος μνημονιακός χρόνος κλείνει και βρίσκεται το λαό σε απελπισία. Ανεργία, φτώχεια, χαράσται, μισθοί πείνας, πανάκριβη ακόμα και η θέρμανση, ο παππούς και η γιαγιά χωρίς δώρο που το διέθεταν για να κλείσουν τρύπες στην οικογένεια των παιδιών, η αγορά νεκρή. Εχουμε φτάσει στο σημείο που τα γνωστά εμπορικά «κοράκια» της Βαρβακείου εξήγουν σε συνεντεύξεις τους ότι «μια καλή νοικοκυρά» μπορεί να ετοιμάσει ένα «πλήρες χριστουγεννιάτικο» τραπέζι με 20 ευρώ!

Η πλειοψηφία του ελληνικού λαού δεν χάβει τις αναπτυξιακές ελπίδες που της σερβίρουν, ακόμα κι όταν αυτές φέρουν την υπογραφή του κεντρικού τραπεζίτη Προβόπουλου, που κλήθηκε «να βοηθήσει την κατάσταση». Άλλο αν αυτή τη σημή δεν έχει τα κουράγια να αντιπαλέψει την «κινεζοποίηση» που ήρθε όχι πρόσκαιρα, αλλά για να μείνει εσαεί.

Μετά το Μνημόνιο

Η Ιρλανδία βγαίνει από το Μνημόνιο! Η είδοπο έκανε το γύρο των ευρωπαϊκών ΜΜΕ, συνοδευόμενη από το εύλογο σχόλιο: επομένως υπάρχει ζωή και μετά το Μνημόνιο.

Τι συμβαίνει στην πραγματικότητα;

Η Ιρλανδία θα βγει στις «αγορές» για να δανειστεί, φιλοδοξώντας να πετύχει χαμηλά επιτόκια. Αυτό μένει να αποδειχτεί, βέβαια, όμως η στήλη δεν είναι σε θέση να εκτιμήσει με τι επιτόκια θα εξασφαλίσει δάνεια η Εξοδοτιασμένη «κέλτικη τίγρη». Ούτε και έχει ιδιαίτερη σημασία αυτό, δεδομένου ότι η Ιρλανδία αντιμετώπιζε κυρίως τραπεζικό πρόβλημα και όχι πρόβλημα υψηλού δημόσιου χρέους.

Εκείνο που έχει σημασία είναι πως το πρόγραμμα σκληρής λιτότητας θα συνεχιστεί για τουλάχιστον ένα χρόνο ακόμη, ενώ η επιπήρωση θα ασκείται από τις υπηρεσίες της Κομισιόν. Δηλαδή, η Ιρλανδία θα είναι το πρώτο μοντέλο στο οποίο θα εφαρμοστεί το νέο σύστημα επιπήρωσης, το οποίο θεωρίστηκε αυτή τη χρονιά. Αυτό το ξεκαθάρισε ο επικεφαλής του EFSF Κλάους Ρέγκλινγκ. Διότι η Ιρλανδία μπήκε στο Μνημόνιο με χρέος 91,2% του ΑΕΠ και βγαίνει με 125,7% το 2013, που το 2015 πρέπει να μειωθεί στο 119%.

Η ιρλανδική κυβέρνηση, βέβαια, έστησε τρελό πραγανδιστικό χορό, λες και την εργατική τάξη της χώρας που ενδιαφέρει πη πηγή του κρατικού δανεισμού (αν θα είναι οι «αγορές» ή οι χώρες της Ευρωζώνης ή τα ταμεία EFSF και ESM) και όχι η ανεργία, η αποσάθρωση των εργασιακών σχέσεων, η καταβαράθρωση μισθών και μεροκάματων και η εφιαλτική δημοσιονομική πολιτική με την υπερφορολόγηση και το πετσόκομα των κοινωνικών δαπανών.

Σύμφωνα με τα στοιχεία της Eurostat, το 33% των νοικοκυριών ζει κάτω από το επίσημο όριο φτώχειας. Μειώθηκαν οι συντάξεις και ο βασικός μισθός, πετσοκόπικαν οι κοινωνικές δαπάνες (2,8 δισ. από την Κοινωνική Ασφάλιση, 7 δισ. από Υγεία, Παιδεία, Πρόνοια), η φορολογία αυξήθηκε, καταργήθηκαν 25.000 θέσεις εργασίας στο Δημόσιο. Νέες μειώσεις σε μισθούς και συντάξεις έχουν αποφασιστεί για το 2014 και το 2015.

Ο ιρλανδός υπουργός Οικονομικών Μάικλ Νούναν, σε συνέπεια του στους Irish Times, είπε πως οι τροικανοί ήταν καλοί ως τεχνοκράτες αλλά «δεν ήταν πολύ καλοί στην πολιτική», εξηγώντας πως «ικανότητα να προχωρίσει ένα πρόγραμμα και να διατηρηθεί η υποστήριξη του λαού για την εφαρμογή του».

Μια τέτοια μέρα ονειρεύονται και ο Σαμαράς με τον Βενιζέλο, αλλά γ' αυτούς μάλλον θ' αργήσει, διότι το χρέος εξακολουθεί να είναι μεγάλο και μη διαχειρίσιμο, γ' αυτό και θα χρειαστεί νέο δάνειο, το οποίο θα συνοδεύεται και από νέ